ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก
โดย นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์

________________________________ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนต์ชัย เทียนทอง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

________________________________ ประธานกรรมการ
(ดร. วิเชียร เกตุสิงห์)

________________________________ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สักรินทร์ อยู่ผ่อง)

________________________________ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรกมล วิเศษศรี)

________________________________ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรธนา เทพจิต)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก

นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์
ภาควิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ชื่อ : นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์
ชื่อวิทยานิพนธ์ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก
สาขาวิชา : การพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรกมล วิเศษศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรธนา เทพจิต
ปีการศึกษา : 2559

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวที่อยู่ในภาคตะวันตก เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน ปัจจัยด้านลักษณะผู้นำ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามหรือความสำเร็จของผู้ประกอบการ ได้ร้อยละ 53.6 พบว่าปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน สามารถอธิบายหรือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวได้ดีที่สุด

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 54 หน้า)

คำสำคัญ : ความสำเร็จ ผู้ประกอบการ น้ำตาลมะพร้าว

____อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Name : Miss Worraruethai Harnchotipan
Thesis Title : The Study of Factors Affected the Coconut Palm Sugar Entrepreneurs in Western Thailand
Major Field : Industrial Business and Human Resource Development
King Mongkut's University of Technology North Bangkok
Thesis Advisor : Assistant Professor Dr.Worakamol Wisetsri
Co-Advisor : Assistant Professor Dr.Suwattana Thepchit
Academic Year : 2016

Abstract

This research was aimed to explore the relations between the factors that played significant role in the operations performance within a coconut palm sugar industry in Western Thailand and the achievement of the manufacturers based in the location. In this research, the data collection was obtained through the use of questionnaires. The data were measured and then transformed to statistics including percentage, means, and standard deviation or S.D, Correlation Coefficient analysis, and multiple regression analysis. All of these were taken into account during the data analysis stage.

The findings pointed out that understandings on the principles, execution of guidelines, quality of leadership, collaboration, support from the government sector and the private sector, together with that from the community leaders were crucial and overall impacted on disparity of dependent variable. Such variable represented the manufacturers' success. The disparity of it was at 53.6% according to the research findings. Besides, the factors concerning the collaboration, as well as the support from the community leader somehow determined the success of the coconut palm sugar producers in Western Thailand

(Total 54 pages)

Keywords : Success, Entrepreneurs, Coconut Palm Sugar

______________________________Advisor

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ตั้งไว้ทุกประการ เนื่องด้วยได้รับการสนับสนุนจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรกมล วิเศษศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรธนา เทพจิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้คำปรึกษาและแนะนำผลักดันให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้ ยังมีบุคคลอื่นที่มีส่วนช่วยให้งานนี้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งได้แก่ ดร.วิเชียร เกตุสิงห์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สักรินทร์ อยู่ผ่อง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทั้งสองท่านที่ได้ให้คำชี้แนะและให้ความเห็นที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงงานวิจัยให้ดีขึ้น

ในการทำงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับกำลังใจและการช่วยเหลือสนับสนุนเป็นอย่างดี จากเพื่อนนักศึกษา เจ้าหน้าที่ เพื่อนร่วมงาน และครอบครัว อันเป็นผลให้ผู้วิจัยสามารถฝ่าฟันอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอบคุณทุกท่านมาในโอกาสนี้ด้วย

และในการนี้ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ อันเป็นสถานที่ซึ่งหล่อหลอม ความรู้ ประสบการณ์ มิตรภาพ ความภาคภูมิใจ ฯลฯ องค์ประกอบเหล่านี้ล้วนเป็นจุดเริ่มต้นของโอกาสและความสำเร็จต่อไปในอนาคต

วรฤทัย หาญโชติพันธุ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	2
1.4 กรอบแนวคิด	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน	9
2.3 แนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วม	11
2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ	12
2.5 ประวัติการทำน้ำตาลมะพร้าว	14
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	22
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	22
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	24
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
4.1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง	27
4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก	28
4.3 ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก	28
4.4 ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	29
4.5 ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	32
5.1 สรุปผลการวิจัย	33
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	34
5.3 ข้อเสนอแนะ	36
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก ก	40
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามงานวิจัย	41
หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามงานวิจัย	42
ภาคผนวก ข	46
แบบสอบถามงานวิจัย	47
แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามงานวิจัย (IOC)	52
ประวัติผู้วิจัย	54

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4-1	จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางประชากร	27
4-2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตกในภาพรวมและรายด้าน	28
4-3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ในภาพรวมและรายด้าน	29
4-4	ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	29
4-5	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว ทั้ง 5 ตัว เป็นตัวพยากรณ์และใช้ความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นตัวแปรตาม	30

สารบัญภาพ

ภาพที่ หน้า

1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย 3

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่าง ๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศในอนาคตจึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคง กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8-10 โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วนทุกระดับ ยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับ ปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ประเทศไทยได้มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ ที่ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ประชาชนมีการพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะมีการสนับสนุนให้แต่ละชุมชนมีการรวมกลุ่มในลักษณะ “กลุ่มอาชีพ” และส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน การรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพ ถือเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาเพื่อการพึ่งตนเอง กล่าวคือ กลุ่มอาชีพจะมีการผลิตสินค้าเพื่อนำมาใช้ในครัวเรือน จำหน่ายในชุมชนทำให้เกิดรายได้สำหรับตนเองและครอบครัวส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

อาชีพการผลิตน้ำตาลมะพร้าว เป็นอาชีพหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการนำภูมิปัญญาชาวบ้านที่ได้จากการสังเกต จดจำ สั่งสมประสบการณ์สืบทอดมาจากบรรพบุรุษมาผลิตเป็นสินค้าเพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว ทำให้มีการผลิตน้ำตาลมะพร้าวกันอย่างแพร่หลายในหลายภูมิภาค โดยเฉพาะภาคตะวันตกของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558) ด้วยภูมิภาคนี้เหมาะสมต่อการปลูกมะพร้าวที่ใช้ผลิตเป็นน้ำตาลมะพร้าว จึงทำให้คนในชุมชนรวมกลุ่มกันเพื่อประกอบอาชีพผลิตน้ำตาลมะพร้าวจำหน่าย

แต่ด้วยปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมได้เข้ามามีบทบาทในชุมชนเพิ่มมากขึ้น พื้นที่การปลูกมะพร้าวเพื่อทำน้ำตาลลดน้อยลง เนื่องจากเกษตรกรนิยมปลูกพืชชนิดอื่นที่มีรายได้ดีกว่าการปลูกมะพร้าวและการขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้ ความสามารถในการทำน้ำตาลมะพร้าว ซึ่งจากสภาพปัญหาดังกล่าวอาจทำให้อาชีพผลิตน้ำตาลมะพร้าวสูญหายไปในอนาคต แต่จากการศึกษายัง พบว่า ในภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทยมีผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าว จำนวน 230 คน ที่ยังคงรวมกลุ่มประกอบอาชีพผลิตน้ำตาลมะพร้าวเพื่อจำหน่ายให้ผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศสามารถสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัวได้อย่างประสบความสำเร็จ

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก” เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการให้คำแนะนำหรือนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนอันจะเป็นการยกระดับและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตกต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก

1.4 กรอบแนวคิด

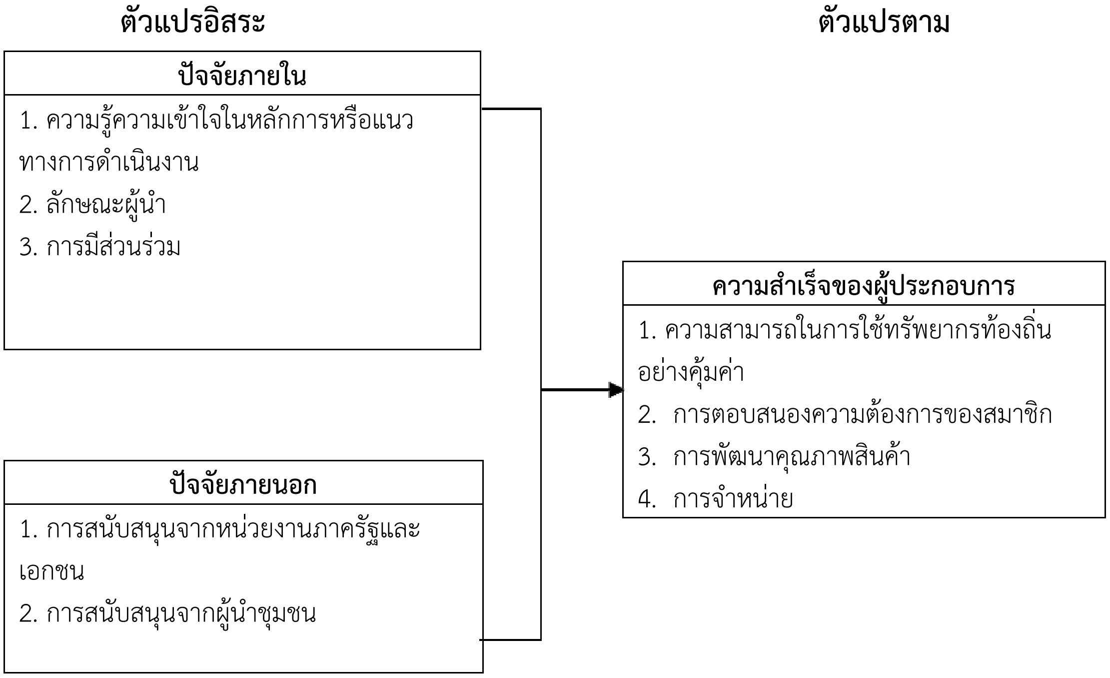

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่ม แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ แนวคิดการมีส่วนร่วม การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวที่อยู่ในภาคตะวันตก ประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซี่ และมอร์แกน ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจากการคำนวณจำนวนผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวที่อยู่ในภาคตะวันตก จำนวน 230 คน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 144 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 และเก็บข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 ถึงมีนาคม พ.ศ. 2559

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าว หมายถึง ผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวเป็นอาชีพ และอาศัยอยู่ในภาคตะวันตก

1.6.2 น้ำตาลมะพร้าว หมายถึง วัตถุให้ความหวานทำมาจากน้ำตาลใส (สด) ของมะพร้าว โดยการปาดช่อดอกมะพร้าว หรือ งวงมะพร้าว (จั่นมะพร้าว) และเมื่อได้น้ำตาลใส (สด) มาเคี่ยวจนได้ที่ผ่านกรรมวิธีทางการผลิตจนข้นเหนียว

1.6.3 ความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกลุ่ม แนวทางการดำเนินงานของกลุ่ม และเป้าหมายของกลุ่ม

1.6.4 ลักษณะผู้นำ หมายถึง การเป็นผู้ริเริ่มในการรวมตัวประกอบอาชีพน้ำตาลมะพร้าว หรือเป็นตัวแทนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอก กระตุ้นให้สมาชิกเกิดการยอมรับเป้าหมายของกลุ่ม สามารถสร้างความสามัคคีมีความเสียสละเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม และสามารถสร้างขวัญและกำลังใจแก่สมาชิกในกลุ่ม

1.6.5 การมีส่วนร่วม หมายถึง สมาชิกในกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดเป้าหมายและทิศทางของกลุ่ม การวางแผนด้านการเงินของกลุ่ม การจัดหาตลาดในการจำหน่ายสินค้าของกลุ่ม การกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม การร่วมกันแสดงความคิดเห็น ตลอดจนการแก้ไขปัญหาของกลุ่ม

1.6.6 การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หมายถึง การได้รับความช่วยเหลือของกลุ่มจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ด้านการสนับสนุนบุคลากร ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษา ด้านการสนับสนุนงบประมาณ หรือสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์/เครื่องจักร ด้านการตลาด ด้านการอบรมให้ความรู้

1.6.7 การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน หมายถึง การได้รับความช่วยเหลือของกลุ่มจากผู้นำชุมชนในการให้คำแนะนำ แจ้งข้อมูลข่าวสาร สอบถามปัญหาหรือความต้องการ มีความสามารถในการจัดหางบประมาณหรืออุปกรณ์เครื่องจักรเพื่อสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่ม

1.6.8 ความสามารถในการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า หมายถึง การนำวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชนมาแปรรูปเพื่อผลิตสินค้าจำหน่าย โดยไม่จำเป็นต้องซื้อจากภายนอกและก่อให้เกิดประโยชน์กับกลุ่มมากที่สุด

1.6.9 การตอบสนองความต้องการของสมาชิก หมายถึง การส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มได้มีการฝึกอบรมด้านอาชีพจากภายในและภายนอกกลุ่มเพื่อไปประกอบอาชีพได้ สามารถช่วยให้สมาชิกมีการพบปะช่วยเหลือและทำกิจกรรมร่วมกันในด้านการประกอบอาชีพ มีการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกและครอบครัวของสมาชิกอย่างทั่วถึง

1.6.10 การพัฒนาคุณภาพสินค้า หมายถึง การพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์น้ำตาลมะพร้าวให้ได้มาตรฐานและตรงกับความต้องการของลูกค้า

1.6.11 การจำหน่าย หมายถึง การจัดหาสถานที่ในการนำผลิตภัณฑ์ของกลุ่มไปวางจำหน่ายตามสถานที่ต่าง ๆ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 สามารถนำผลการวิจัยและข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยนี้ไปใช้ไปเป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนาวิธีการดำเนินงานของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.7.2 เป็นแนวทางในการให้คำแนะนำหรือสามารถนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ในครั้งนี้ ได้มีการทบทวนเอกสาร และหลักการที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยประเด็นหลัก ตามลำดับ ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน

2.3 แนวคิดการมีส่วนร่วม

2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ

2.5 ประวัติความเป็นมาของการทำน้ำตาลมะพร้าว

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ

ความหมายของผู้นำ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ รังสรรค์ (2551) อธิบายว่าผู้นำ คือ บุคคลที่ทำให้องค์กรประสบความก้าวหน้าและบรรลุผลสำเร็จ โดยเป็นผู้แสดงบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือผู้นำคือ บุคคลซึ่งก่อให้เกิดความมั่นคงและช่วยเหลือบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม จากความหมายของผู้นำที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ผู้นำคือบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากคนในกลุ่มหรือองค์กร ให้มีอำนาจในการชี้นำ สั่งการ หรือตัดสินใจเหนือตน โดยคนในกลุ่มหรือในองค์กรพร้อมที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำหรือแนวคิดนั้น เพราะเชื่อได้ว่าจะทำให้การทำงานนั้นบรรลุเป้าหมาย

ลักษณะของผู้นำที่ดี มีดังนี้ (พจนี, 2536)

1. มีความคิดริเริ่ม ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีความคิดริเริ่มของตนเองมีการตัดสินใจและมีแนวคิดขัดแย้งในข้อเสนอของผู้อื่นได้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงาน คุณสมบัติข้อนี้ยังมีมากและแสดงออกได้มากเพียงไร จะช่วยสนับสนุนเพิ่มพูนความเป็นผู้นำในตัวให้สูงขึ้นเพียงนั้น

2. ความใกล้ชิดกับสมาชิก ผู้นำที่ดีจะต้องเข้ากับสมาชิกในกลุ่มได้ ทำตัวสนิทสนมกับทุกคนได้ วางตัวเป็นกันเองกับสมาชิกจะช่วยให้ความเป็นผู้นำแน่นหนาขึ้น

3. ความเป็นตัวแทนของกลุ่ม ผู้นำจะต้องปกป้องกลุ่ม ป้องกันและต่อสู้เพื่อประโยชน์ของสมาชิกในกลุ่มของตน คุณลักษณะข้อนี้มีอยู่ในตัวผู้ใดนั้นจะเป็นผู้นำได้ และคุณสมบัติข้อนี้มีอยู่ในตัวผู้นำมากเพียงไร ผู้นำนั้นจะเป็นผู้นำที่ดีเป็นที่รักใคร่นับถือของผู้ตาม

4. การสมานไมตรีและสร้างสามัคคีธรรม หมายถึง การสนับสนุนการสร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นในกลุ่ม การพยายามลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การส่งเสริมให้สมาชิกปรับตัวให้เข้ากับกลุ่ม

5. การแบ่งงาน ผู้นำที่ดีจะต้องสามารถกำหนดลักษณะงานทั้งของตนเองและของสมาชิกในกลุ่มได้ชัดเจน และสามารถเข้าใจในความสัมพันธ์ของงานแต่ละส่วนที่สมาชิกแต่ละคนทำ

6. การบังคับบัญชา ผู้นำสามารถห้ามการกระทำบางประการของสมาชิกในกลุ่มที่เห็นสมควร ห้ามหยุดการกระทำของกลุ่มได้เมื่อต้องการ รวมถึงการใช้ความเด็ดขาดในการตัดสินใจลงโทษผู้กระทำผิดระเบียบของกลุ่มได้

7. การติดต่อสื่อสาร ผู้นำที่ดีจะต้องคอยให้ข่าวสาร และรับรู้ข่าวสารของสมาชิก จัดให้มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกัน ตลอดจนเป็นผู้ที่รู้เกี่ยวกับความเป็นไปของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินไปในกลุ่มของตนอยู่ตลอดเวลา

8. การยอมรับ การที่ผู้นำแสดงการยอมรับ หรือไม่ยอมรับรวมทั้งการอนุมัติและไม่อนุมัติการกระทำของสมาชิกกลุ่ม

9. ผลงาน ผู้นำจะต้องเป็นผู้กำหนดระดับของผลงานของมวลสมาชิก และของกลุ่มเป็นส่วนรวม ผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้สนับสนุนให้สมาชิกมีความมานะ ความพยายาม เพื่อผลงานที่ดีกว่ามากกว่า สูงค่ากว่า อยู่เสมอ

10. การตัดสินใจ ผู้นำที่ดีจะต้องตัดสินใจได้ และกล้าที่จะตัดสินใจโดยเฉพาะเมื่อได้พิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบในเรื่องราวนั้น ๆ พอสมควรแล้ว ผู้นำที่ไม่ตัดสินใจอะไรเลย จะไม่เป็นที่พึ่งของผู้ตาม

11. การเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น ผู้นำที่ดีไม่ควรถืออำนาจในงาน ความคิดเห็นของแต่ละคนนั้นมีคุณค่า ควรรู้จักใช้วิธีรับพิจารณาความคิดเห็นด้วยใจเป็นธรรมนอกจากจะเป็นผลดีต่องานในแง่ที่ได้รับการพิจารณาเป็นอย่างดีจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องแล้ว ยังมีผลต่อการสร้างความสัมพันธ์อันดียิ่งในระหว่างผู้ที่ทำงานร่วมกันอีกด้วย

12. การรู้จักผู้ร่วมงาน หมายถึง การรู้จักสมาชิกของกลุ่มแต่ละคนอย่างจริงจังในทุกแง่ทุกมุม รู้ถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติของแต่ละคนเพื่อที่จะมอบหมายให้แต่ละคนได้ทำงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตน

13. ความเสียสละ ผู้นำที่ดีจะต้องเสียสละความสุข ความสบาย ความพอใจส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

14. ความสามารถ ผู้นำที่ดีจะต้องมีความสามารถเหนือสมาชิกในกลุ่มในวิชาการบางแขนงและความสามารถในการเข้าใจคน เป็นต้น

จากลักษณะของผู้นำตามแนวคิดของ พจนี (2536) สรุปได้ว่า ผู้นำต้องมีคุณลักษณะที่โดดเด่นกว่าบุคคลอื่นในกลุ่มหรือองค์กร โดยคุณลักษณะที่โดดเด่นนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 2 คุณลักษณะ คือ คุณลักษณะด้านพฤติกรรมความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในกลุ่มหรือองค์กร เช่น ความสัมพันธ์ใกล้ชิดเป็นที่รักและไว้วางใจจากคนในกลุ่ม มีคุณธรรมและให้ความยุติธรรมเท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติ มีความเสียสละไม่ว่าจะเป็นเวลา หรือความสุขส่วนตัวเล็กน้อยเพื่อคนในกลุ่ม เป็นต้น และคุณลักษณะด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน เช่น มีความสามารถด้านวิชาการ ด้านภาษา หรือสามารถแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนที่เกิดขึ้นในการทำงานให้บรรเทาเบาบ้างหรือทำให้ปัญหาที่ซับซ้อนนั้นหมดไป

บทบาท หน้าที่และลักษณะของผู้นำชุมชนที่ดี ดังนี้ (ราวี, 2553 อ้างถึงใน กรมพัฒนาชุมชน, 2552)

หน้าที่ของผู้นำชุมชุน

1. เป็นผู้รักษาหรือประสานให้สมาชิกของชุมชนอยู่ร่วมกัน หมายถึง จะต้องอยู่ใกล้ชิดกับชุมชน มีความสัมพันธ์ในชุมชน และเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน ทำให้มีความสามัคคีกลมเกลียวกันในชุมชน

2. เป็นผู้ปฏิบัติภารกิจของชุมชนให้บรรลุวัตถุประสงค์ หมายถึง ต้องรับผิดชอบในกระบวนการวิธีการทำงานด้วยความมั่นคงและเข้าใจได้ และต้องทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

3. บทบาทในการสนับสนุนให้เกิดการติดต่อสัมพันธ์ในกลุ่ม หมายถึง จะต้องปฏิบัติงานในทางที่อำนวยความสะดวกให้เกิดการติดต่อสัมพันธ์และปฏิบัติกันด้วยดีของสมาชิกในชุมชน การติดต่อสื่อสารที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นการช่วยให้หน้าที่นี้บรรลุเป้าหมาย

แนวทางการทำหน้าที่

1. สร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในชุมชน
2. กระตุ้นให้สมาชิกทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน
3. พัฒนาสมาชิกให้เกิดภาวะผู้นำ
4. ร่วมกับสมาชิกกำหนดเป้าหมายของชุมชน
5. บริหารงาน/ประสานงานในชุมชน
6. ให้คำแนะนำ/ชี้แนวทางให้กับชุมชน
7. บำรุงขวัญสมาชิกในชุมชน
8. เป็นตัวแทนชุมชนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยอื่น ๆ
9. รับผิดชอบต่อผลการกระทำของชุมชน

บทบาทของผู้นำชุมชน

1. ด้านเศรษฐกิจ
   - 1.1 ครัวเรือนสามารถพึ่งตนเองได้
   - 1.2 ส่งเสริมอาชีพที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน
   - 1.3 ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนตามความเหมาะสม
2. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน
   - 2.1 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม
   - 2.2 เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี
   - 2.3 ระบบโครงสร้างพื้นฐานเพียงพอต่อความต้องการ
3. ด้านสุขภาพอนามัย
   - 3.1 ระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสุขภาพจากการมีส่วนร่วมของชุมชน
   - 3.2 การจัดการเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ
   - 3.3 การป้องกันโรค
   - 3.4 การดูแลสุขภาพด้วยตนเอง
4. ด้านศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี
   - 4.1 การนับถือศาสนาที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ
   - 4.2 การมีวิถีชีวิตแบ่งปันเอื้ออาทร
   - 4.3 การอนุรักษ์สืบสานวัฒนาธรรมประเพณีของชุมชน
5. ด้านการพัฒนาคน
   - 5.1 การจัดการความรู้/ภูมิปัญญา
   - 5.2 การพัฒนาผู้นำ/สมาชิกในชุมชน
6. ด้านบริการจัดการชุมชน

6.1 การจัดทำระบบข้อมูล

6.2 การจัดทำแผนชุมชน

6.3 การจัดสวัสดิการชุมชน

6.4 การเสริมสร้างการเมือง การปกครองระบบ ประชาธิปไตย

7. ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7.1 การป้องกันรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน

7.2 การป้องกันภัยธรรมชาติ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน

2.2.1 ความหมายของวิสาหกิจชุมชน

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน (2559) ให้ความหมายวิสาหกิจชุมชน (Community Enterprise) หมายถึง กิจการของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรือการอื่น ๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกัน และรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบใด หรือไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน

ความหมายของวิสาหกิจชุมชนโดยสรุป คือ การประกอบการเพื่อการจัดการ “ทุนของชุมชน” อย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งตนเอง

จุฑามาส (2554) ได้ให้ความหมายของวิสาหกิจชุมชนว่า เป็นการรวมกลุ่มของคนในชุมชนเพื่อร่วมมือกันดำเนินการผลิตหรือแปรรูปวัตถุดิบในชุมชนเพื่ออุปโภคหรือบริโภคหรือใช้และจำหน่ายเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัวและสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวและชุมชน โดยในการเพิ่มประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชนนั้นเป็นการสร้างให้ชุมชนเข้มแข็ง อยู่อย่างพอเพียง และพัฒนาสู่ความยั่งยืน

ดวงเนตร (2554) ได้ให้ความหมายของวิสาหกิจชุมชนว่า เป็นธุรกิจของชุมชนซึ่งประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ บริการหรืออื่น ๆ ทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่ใช่นิติบุคคล โดยเกิดจากการรวมตัวกันประกอบกิจการโดย คณะบุคคลที่มีความผูกพันกันและมีวิถีชีวิตร่วมกันในชุมชนเพื่อจัดการทุนของชุมชนซึ่งมีทั้งทุนที่เป็นเงิน ทุนที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ ทุนที่เป็นผลผลิต ทุนที่เป็นภูมิปัญญาของชุมชน ทันทางสังคม ได้แก่ วัฒนธรรม ประเพณี และมีการจัดการอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน หรืออีกนัยหนึ่งคือการรวมกลุ่มของชาวบ้านเพื่อการจัดการทุนของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองการพึ่งตนเองและความพอเพียงของครอบครัวและชุมชน ทุนของชุมชนหมายถึง คน ความรู้ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม ทรัพยากรตามธรรมชาติ และผลผลิตของชุมชน บนพื้นฐานแนวความคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้ชุมชนอยู่รอดได้

วิชัย (2554) ได้ให้ความหมายของวิสาหกิจชุมชนว่า เป็นการดำเนินการในการจัดการทุนซึ่งหมายถึงทุนที่เป็นเงิน ทุนที่เป็นทรัพยากร ทุนทางภูมิปัญญา และทุนทางสังคม โดยมีการดำเนินการโดยชุมชนหรือองค์กรชุมชนอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งตนเองที่แท้จริง โดยการดำเนินการดังกล่าวอาศัยการเรียนรู้เป็นหลักในการดำเนินการ และมีการเชื่อมโยงและบูรณาการสิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

นนทชา (2553) ได้ให้ความหมายของวิสาหกิจชุมชนว่า เป็นกิจการสร้างรายได้อย่างมั่นคง รูปแบบหนึ่ง ที่มีขนาดเล็กกว่าวิสาหกิจขนาดย่อม (Small Enterprise) สร้างผลผลิตของกิจการ ซึ่งเกิดจากสินทรัพย์ของชุมชนที่มีรูปแบบการบริการจัดการสมัยใหม่โดยคนในชุมชน เป็นกิจการของ คนในชุมชนที่ปลุกให้ภูมิปัญญาในท้องถิ่นฟื้นขึ้นมาเป็นพลังให้กับชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจ ระดับฐานรากของประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินกิจการ คือ การพึ่งตนเองและพึ่งพากันและ กันของชุมชน

ลักษณะสำคัญของวิสาหกิจชุมชน มีองค์ประกอบอย่างน้อย 7 ประการ

1. ชุมชนเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการ
2. ผลผลิตมาจากกระบวนการในชุมชน โดยใช้วัตถุดิบ ทรัพยากร ทุน แรงงานในชุมชนเป็นหลัก
3. ริเริ่มสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมของชุมชน
4. เป็นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสมผสานภูมิปัญญาสากล
5. มีการดำเนินการแบบบูรณาการ เชื่อมโยงกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ
6. มีกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจ
7. มีการพึ่งพาตนเองของครอบครัวและชุมชนเป็นเป้าหมาย เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน หมายถึง คณะบุคคลที่รวมตัวกัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินงาน ของวิสาหกิจชุมชนในเครือข่าย

ดังนั้นผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า วิสาหกิจชุมชม เป็นกิจการของชุมชนในการรวมกลุ่มของคนในชุมชน เพื่อผลิตสินค้า การให้บริการหรืออื่น ๆ โดยการนำเอาภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนา สินค้าเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชนต่อไป

การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 กำหนดให้มี การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจร

1. ระดับปฐมภูมิ ส่งเสริมการจัดตั้ง การให้ความรู้ การศึกษาวิจัย ในการนำทุนชุมชนมาให้ เหมาะสม การร่วมมือกันในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้
2. ระดับสูงขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การรักษาคุณภาพ การศึกษาวิจัยเทคโนโลยีและ การตลาด การสร้างความเชื่อถือทางธุรกิจ และความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค การประสานงานแหล่ง เงินทุน เพื่อให้สามารถเป็นผู้ประกอบการหรือพัฒนาไปสู่การประกอบธุรกิจขนาดย่อม และขนาด กลาง ต่อไป
3. การส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน รัฐจะให้การสนับสนุนการจัดตั้งการประกอบการ การตลาด ความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างเครือข่าย หรือภาคธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอื่น เพื่อขยายและสร้างความมั่นคงให้แก่กิจการวิสาหกิจชุมชน

ประโยชน์ของวิสาหกิจชุมชน (สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, 2559)

1. การรวมตัวกันของเกษตรกรในการประกอบธุรกิจในระดับชุมชน มีความมั่นคง ได้รับการ รับรองตามกฎหมาย
2. การส่งเสริมความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาความสามารถในการจัดการ ตรงตาม ความต้องการที่แท้จริง
3. ระบบเศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ มีความพร้อมที่จะพัฒนาสำหรับ การแข่งขันทางการค้าในอนาคต

2.3 แนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วม

สำหรับความหมายของการมีส่วนร่วม มีทั้งนักวิชาการทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศที่มีความรู้ ความสามารถ และทำวิจัย แต่งตำรา เกี่ยวกับเรื่องนี้มานาน ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมดังรายละเอียด ดังนี้ (วชิรวัชร, 2557)

เมตต์ (2553) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามผล

มธุรดา (2554) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานทั้งด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ ความรับผิดชอบ การวางแผนปฏิบัติงาน ตลอดจนการประเมินผล โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากการบริหารงานในองค์การ

จากงานวิจัยที่ผ่านมาแนวคิดการมีส่วนร่วม อาจสรุปได้ว่า คือการที่บุคคลในกลุ่มหรือในองค์กรร่วมกันทำกิจกรรม หรือร่วมกันปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้กิจกรรมหรืองานนั้นบรรลุผลตามเป้าหมาย โดยการมีส่วนร่วมอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ การมีส่วนร่วมลักษณะแรกคือการมีส่วนร่วมด้วยแนวความคิด เช่น มีส่วนร่วมเสนอแนวความคิดการพัฒนาการการทำงานหรือแนวความคิดในการแก้ปัญหา เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในการทำกิจกรรมนั้น ๆ และการมีส่วนร่วมลักษณะที่สอง คือ การมีส่วนร่วมด้วยการปฏิบัติ เช่น ลงมือปฏิบัติเพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขตามแนวคิดหรือแนวทางการแก้ปัญหาที่สรุปไว้ด้วยทักษะความสามารถที่โดดเด่นของแต่ละบุคคลในกลุ่ม

ลักษณะของการมีส่วนร่วม

ได้มีนักวิชาการหลายท่านอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนดังนี้

ประสบสุข (2531) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 แบบด้วยกันคือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การริเริ่มการตัดสินใจ การดำเนินการตัดสินใจ และการตัดสินใจเพื่อปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากร การบริหารและการประสานขอความร่วมมือ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits)
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

ไพบูลย์ และพรรณทิพย์ (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนไว้ในเอกสารประกอบการสอนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมืองและชนบท โดยได้ข้อสรุปลักษณะการมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่

1. การรับรู้ข่าวสาร (Public Information) การมีส่วนร่วมแบบนี้ประชาชนเป็นผู้ที่ส่วนได้เสียและบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการที่จะดำเนินการ รวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ การแจ้งข่าวสารดังกล่าวจะต้องแจ้งก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินโครงการ
2. การปรึกษาหารือ (Public Consultation) เป็นรูปแบบของการมีส่วนร่วมที่มีการจัดการหารือระหว่างผู้ดำเนินการโครงการกับประชาชนที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากนี้ ยังเป็นช่องทางการกระจายข่าวสารข้อมูลไปยัง

ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเข้าใจ และเพื่อให้มีการให้ข้อเสนอแนะเพื่อประกอบทางเลือกการตัดสินใจ

3. การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมและผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ ใช้เวทีสาธารณะในการทำความเข้าใจการประชุมรับฟังความคิดเห็นมีหลายวิธีการ เช่น การประชุมระดับชุมชน (Community Meeting) การประชุมรับฟังความคิดเห็นเชิงวิชาการ (Technical Meeting)

4. การประชาพิจารณ์ (Public Hearing) เป็นการประชุมที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นระบบ และมีความชัดเจนมากขึ้น เป็นเวทีในการเสนอข้อมูลอย่างเปิดเผยต่อผู้ที่มีส่วนได้การประชาคมและคณะกรรมการจัดประชุมจะต้องมีองค์ประกอบของผู้เข้าร่วมที่เป็นที่ยอมรับมีหลักเกณฑ์และประเด็นในการที่จะพิจารณาอย่างชัดเจน และมีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบอย่างชัดเจน

5. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Public Making) เป็นเป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจต่อประเด็นปัญหานั้น ๆ ซึ่งอาจจะดำเนินการโดยการเลือกตัวแทนเข้าไปเป็นกรรมการที่มีอำนาจการตัดสินใจ

6. การใช้กลไกทางกฎหมาย รูปแบบนี้ไม่ถือเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยตรงในเชิงการป้องกันและแก้ไข แต่เป็นลักษณะของการเรียกร้องและการป้องกันสิทธิของตนเองอันเนื่องมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่ตนเองควรจะได้รับ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้หลักของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้หลายประการ และประชาชนสามารถใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญทั้งในรูปแบบของปัจเจกหรือในรูปแบบกลุ่ม องค์การ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

จากข้อมูลข้างต้นสรุปถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมได้ว่า การมีส่วนร่วมในระดับกิจกรรม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร การปรึกษาหารือ การประชุมรับฟังความคิดเห็น การประชาพิจารณ์ การลงประชามติ การมีส่วนร่วมในการบริหาร ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การใช้กลไกทางกฎหมาย สำหรับประเด็นการมีส่วนร่วมในการบริหารยังต้องพิจารณาจากในแนวราบทุกแผนกทุกฝ่ายจะต้องมีความเสมอกันในตำแหน่ง และในแนวดิ่งเป็นการมีส่วนร่วมตามสายการบังคับบัญชา

2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ

กันยารัตน์ (2555 อ้างถึงใน นิภาภรณ์, 2552 : 43-45) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนหรือธุรกิจชุมชนจากนักวิชาการไว้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการเงิน หลักที่สำคัญ คือ ต้องพึ่งพาตนเองด้านการเงิน ใช้เงินทุนของตนเองเพราะมีข้อดีที่ไม่ต้องมีภาระด้านดอกเบี้ย สามารถดำเนินการได้อิสระกว่าและควบคุมความรับผิดชอบได้มากกว่า เนื่องจากเป็นเงินทุนของชุมชนเอง ขณะที่การกู้ยืมเงิน หมายถึง ภาระดอกเบี้ย การจัดการสภาพคล่องต้องอาศัยปัจจัยภายนอกซึ่งเสี่ยงต่อความไม่แน่นอนว่าจะได้หรือไม่ได้เงินทุนนั้น

2. ปัจจัยด้านการตลาด นอกจากความสามารถในการอุปสงค์อุปทานแล้ว ตลาดและช่องทางการเข้าถึงตลาดที่แน่นอนและเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจชุมชน คือ ปัจจัยกำหนดความสำเร็จธุรกิจชุมชน

3. ปัจจัยด้านการผลิต ความพร้อมด้านทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบ ภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถที่จะแปรปัจจัยการผลิตเป็นสินค้าที่มีความพร้อมได้เปรียบในการแข่งขัน การขาดแคลนสิ่งเหล่านี้ คือ อุปสรรคและความเสี่ยงต่อความล้มเหลว

4. ปัจจัยด้านการบริหารและด้านการจัดการ ภาระของผู้บริหารธุรกิจชุมชนต่อปัจจัยนี้ คือ การบริหารจัดการด้านระบบการเงิน ระบบเงิน และระบบบุคลากร ระบบการเงินเริ่มที่ความสามารถระดมทุนและสะสมทุน การบริหารการใช้จ่ายให้กระแสเงินไหลเข้าและไหลออกโดยไม่เกิดปัญญาสภาพคล่อง การตัดสินใจใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับประโยชน์ขององค์กรธุรกิจและสมาชิก ด้านระบบงาน โดยทั่วไปธุรกิจชุมชนมักมีระบบงานไม่ชัดเจนหรือแน่นอนนัก ทางปฏิบัติมักเป็นรูปแบบการช่วยเหลือกันทำงาน แต่ปัจจัยที่สำคัญ คือ ความสามารถของแกนนำที่จะชักจูง วางแผนดำเนินงาน ควบคุมและประเมินผลการทำงานของผู้ร่วมงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบบุคลากรของธุรกิจชุมชนจึงต้องเป็นไปในลักษณะระบบการจูงใจในเชิงคุณภาพ การยอมรับนับถือต่อแกนนำ และการใช้ระบบการให้คุณให้โทษตามระบบวัฒนธรรม โดยผ่านการตรวจสอบควบคุมจากสังคม (Social Sanction) ซึ่งระบบบุคลากรนี้จะมีประสิทธิภาพมากน้อยขึ้นอยู่กับสัจจะ คุณธรรม ความสามารถ และความเสียสละของบุคลากรเป็นหลัก และคุณสมบัตินี้เป็นเครื่องรับประกันความสำเร็จของธุรกิจชุมชน

5. ปัจจัยด้านผู้นำ ปัญหาของปัจจัยนี้ คือ ชาวบ้านโดยทั่วไปมักขาดความคิดริเริ่ม พอใจ และมักไม่ยอมรับผู้ที่คิดหรือทำสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่น บุคคลที่จะเป็นผู้นำโดยธรรมชาติจะต้องมีความอดทน ฝ่าฟันอุปสรรค และสร้างการยอมรับจากชาวบ้านได้

6. ปัจจัยด้านแรงงาน ธุรกิจชุมชนโดยมากหากเป็นการจ้างงาน ความสัมพันธ์ทางการผลิตมักเป็นลักษณะผู้ว่าจ้างกับผู้รับจ้าง โดยผู้ว่าจ้างมีสิทธิในระดับการรับผลิตตามปริมาณและคุณภาพที่กำหนดเข้าไป ก้าวก่ายกระบวนการทำงานไม่ได้ ขณะที่ผู้รับจ้างซึ่งเป็นผู้รับเหมาช่วงการผลิต ได้เพียงค่าตอบแทนจากการทำการผลิตเท่านั้น ความสัมพันธ์โดยส่วนใหญ่ของธุรกิจชุมชน คือ การทำงานอิสระ (Self Employed) แต่อาจมีการรวมกลุ่มกันทำงาน รวมกลุ่มกันทำการผลิต การค้า ปัจจัยที่ธุรกิจชุมชนกำลังประสบและอาจเป็นวิกฤตได้ คือ การขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากแรงงานรุ่นใหม่ไม่ต้องการกลับสู่อาชีพของพ่อแม่ และ/หรือหากกลับก็หลงลืมทักษะ ความสามารถในอาชีพเดิมเหล่านี้

7. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก ธุรกิจชุมชนเกิดขึ้น ดำรงอยู่ และเติบโตจากวัตถุประสงค์ขององค์กร สมาชิกต้องมีส่วนร่วมในลักษณะเชิงรุก (Pro Active) ไม่ใช่เชิงรับ ดังที่เคยรับจากฝ่ายราชการ การมีส่วนร่วมของสมาชิก เริ่มตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ จนถึงการร่วมลงมือทำ เช่น การร่วมระดมทุน ถือหุ้น ร่วมแบ่งปันความรู้ความชำนาญ และทรัพยากรที่มีอยู่ต่อธุรกิจชุมชน

8. ปัจจัยด้านระเบียบข้อบังคับของชุมชน ปัจจัยนี้ต้องการความเห็นชอบ และมาจากข้อตกลงของสมาชิก มีความเหมาะสม รัดกุมเพื่อป้องกันความเสียหาย เป็นปัจจัยที่พึงต้องระมัดระวังและป้องกันล่วงหน้า

9. ปัจจัยการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจชุมชนกับภายนอก อันประกอบด้วย หน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา องค์การพัฒนาเอกชน และภาคธุรกิจเอกชน มีทั้งลักษณะทางบวก คือ การช่วยเหลือเกื้อกูล ประสานความร่วมมือเพื่อส่งเสริมและสร้างสรรค์ความสำเร็จ ขณะที่ลักษณะทางลบ คือ การระมัดระวัง การเรียนรู้ และต่อรอง เพื่อป้องกันผลด้านลบ เช่น การเอารัดเอาเปรียบจากภายนอกที่อาจเกิดขึ้น

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้านการบริหารและ

ด้านการจัดการ ปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยด้านแรงงาน ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก ปัจจัยด้านระเบียบข้อบังคับของชุมชน และปัจจัยการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ซึ่งปัจจัยความสำเร็จดังกล่าวจะสามารถช่วยให้การบริหารงานวิสาหกิจชุมชนประสบผลสำเร็จ ชุมชนหรือคนในชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ลดรายจ่าย สร้างรายได้ ให้กับครอบครัวและชุมชนมีความยั่งยืน

2.5 ประวัติการทำน้ำตาลมะพร้าว

น้ำตาลมะพร้าว ชื่อภาษาอังกฤษคือ “Coconut Sugar” ซึ่งประวัติการผลิตน้ำตาลมะพร้าวได้กล่าวไว้ว่า น้ำตาลมะพร้าวเป็นวัตถุให้ความหวานดั้งเดิมของมนุษย์มามากกว่าพันปี โดยพบในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแถบเอเชีย ซึ่งเป็นที่ที่ต้นมะพร้าวขึ้นอยู่มากมาย ประเทศที่ผลิตผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวได้มากที่สุดคือประเทศฟิลิปปินส์ สำหรับในประเทศไทยจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่ผลิตน้ำตาลมะพร้าวได้มากที่สุด

น้ำตาลมะพร้าว ถือเป็นผลิตภัณฑ์พื้นบ้านทีผลิตโดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้านมาเป็นเวลาช้านาน สามารถนำมาประกอบอาหารไทยได้ทั้งคาวและหวาน เป็นที่โปรดปรานของทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ แต่ในปัจจุบันเกษตรในหลาย ๆ พื้นที่ซึ่งประกอบอาชีพทำตาลหรือปลูกมะพร้าว และเคี่ยวน้ำตาลจากตาลหรือมะพร้าวกำลังประสบปัญหาวิกฤต ส่วนหนึ่งนั้นมาจากปัญหาการขาดแคลนเชื้อเพลิงที่ใช้เคี่ยวน้ำตาลมีราคาแพง ขาดแคลนแรงงานในการขึ้นต้นมะพร้าว การขายสวนมะพร้าวเพื่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม และกรรมวิธีการเคี่ยวน้ำตาลมะพร้าวของชาวบ้านแต่ละครัวเรือนมีความแตกต่างกันทำให้ขาดมาตรฐานในกระบวนการผลิตซึ่งส่งผลให้น้ำตาลมะพร้าวที่เคี่ยวได้นั้นมีคุณภาพไม่เหมือนกัน เช่น สี กลิ่น ความหวาน จึงทำให้ราคาน้ำตาลมะพร้าวถูกลง ทำให้ชาวบ้านที่เคี่ยวน้ำตาลหันไปประกอบอาชีพอื่นเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันน้ำตาลมะพร้าวที่ขายตามท้องตลาดจะมีสีเหลืองอ่อน เนื่องจากมีการใส่สารฟอกสีมีการเจือปนน้ำตาลทราย จึงทำให้ผู้บริโภคไม่ได้บริโภคน้ำตาลมะพร้าวที่มีคุณภาพดี จึงมีความพยายามที่จะอนุรักษ์วิธีการผลิตแบบดั้งเดิมโดยไม่ผสมแป้งมันหรือสารฟอกขาว อาจจะผสมน้ำตาลทรายเพียงเล็กน้อยเพื่อช่วยให้แห้งและสามารถปั้นเป็นก้อนได้ แต่จะระมัดระวังไม่ผสมน้ำตาลทรายมากเกินไปเพราะจะทำให้รสชาติของน้ำตาลมะพร้าวเสียไป เพื่อคงคุณค่าของน้ำตาลมะพร้าวที่จะทำให้อาหารไทยให้มีรสชาติแบบไทย ๆ และสืบสานการผลิตน้ำตาลมะพร้าวที่มีคุณภาพปลอดภัยต่อการบริโภค

2.5.1 การผลิตน้ำตาลมะพร้าว

ผู้ผลิตต้องทำการผลิตทุกวันตลอดทั้งปี มะพร้าวจะให้ผลผลิตมากในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม และจะลดน้อยลงในช่วงเดือนตุลาคมถึงมกราคม นอกจากปริมาณผลผลิตมีมากน้อยตามฤดูกาลแล้ว สภาพอากาศที่แห้งแล้งฝนทิ้งช่วงมีส่วนทำให้ผลผลิตลดลงได้ (วีระ, 2547 อ้างถึงในสายชล, 2550)

อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต

1. พะอง ทำจากลำไม้ไผ่ที่มีตาแข็งแรงและมีขนาดใหญ่ คนทำตาลจะใช้ลำไม้ไผ่ปีนขึ้นไปปาดตาลและเก็บน้ำตาลสดลงมา ไม้ไผ่ที่พาดกับต้นมะพร้าวนี้เรียกว่า “พะอง” อายุการใช้งานโดยเฉลี่ยทั่วไปประมาณ 1 ปี

2. กระบอกรองตาล เป็นกระบอกสำหรับรองน้ำตาลจากจั่นมะพร้าว ทำจากอลูมิเนียมและพลาสติก กระบอกพลาสติกอายุการใช้งานประมาณ 1 ปี และกระบอกอลูมิเนียมมีอายุการใช้งานประมาณ 2-3 ปี

3. เชือก ใช้สำหรับมัดจั่นมะพร้าว คนทำตาลจะเลือกจั่นมะพร้าวที่กาบหุ้มจั่นยังไม่แตก และโน้มลงมาเพื่อปาดรับน้ำตาลในขณะที่โน้มอยู่

4. มีดปาดจั่น จะทำพิเศษมีขนาดใหญ่และคมมาก คนทำตาลจะต้องทำปลอกมีดสำหรับใส่มีด โดยจะใช้ไม้ไผ่แผ่นบาง ๆ 2 แผ่นมาประกับกัน

5. เชื้อเพลิง สำหรับเคี่ยวน้ำตาลสดให้เป็นน้ำตาลมะพร้าว อาจใช้ทางมะพร้าวแห้ง แกลบ ขี้เลื่อย กะลามะพร้าวหรือไม้ชนิดอื่น ๆ

6. เตาเคี่ยวตาล เป็นเตาที่สามารถลุกไหม้เชื้อเพลิงได้ง่าย และมีการเผาไหม้ที่ให้ความร้อนสูง ก่อด้วยอิฐหรือปูน มีขนาดยาวทำเป็นหลุมเพื่อวางกระทะได้หลาย ๆ ใบ ที่หัวเตามีช่องสำหรับใส่เชื้อเพลิง ความร้อนที่เกิดจากหัวเตาจะกระจายไปตามความยาวของเตา และจะให้ความร้อนกับกระทะทุก ๆ ใบ ส่วนปลายเตาจะทำปล่องสำหรับระบายควันและความร้อน โดยจะมีอายุการใช้งานเฉลี่ยประมาณ 8 ปี

7. กระทะ เป็นภาชนะหล่อด้วยเหล็กหรืออลูมิเนียม ใช้สำหรับเคี่ยวตาลมีขนาดใหญ่ไม่มีหู เรียกกันทั่วไปว่า “กระทะใบบัว” อายุการใช้งานเฉลี่ยประมาณ 4-5 ปี

8. โคครอบน้ำตาล เป็นภาชนะสานด้วยไม้ไผ่สำหรับครอบปากกระทะ เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำตาลล้นในขณะที่เคี่ยวน้ำตาล มีน้ำหนักเบา ไม่ร้อน และมีช่องเล็ก ๆ สำหรับระบายน้ำตาล

9. ไม้กวนน้ำตาล จะใช้ไม้กวนน้ำตาลกวนให้ข้นยิ่งขึ้นจนเป็นเนื้อน้ำตาลแห้ง ปัจจุบันพัฒนามาเป็นเหล็กกระแทก โดยได้ความคิดมาจากไม้ตีไข่สำหรับทำขนมหวาน

10. เครื่องกรองน้ำตาลสด น้ำตาลสดที่ได้จากจั่นมะพร้าวมักจะมีเศษผงหรือแมลงตกลงไปในกระบอกสำหรับรองน้ำตาล จะต้องนำมากรองให้สะอาดก่อนนำมาเคี่ยว เครื่องกรองจะทำด้วยกระบอกไม้ไผ่หรืออลูมิเนียมปลายกลวงทั้ง 2 ด้าน

11. เปลือกไม้พะยอมหรือไม้เคี่ยมตากแห้ง โดยจะนำมาสับเป็นชิ้นเล็ก ๆ ใส่ลงในกระบอกรองน้ำตาลสดก่อนที่จะนำขึ้นไปรองรับน้ำตาลสด เพื่อช่วยป้องกันแบคทีเรียไม่ให้เข้าไปทำให้น้ำตาลบูด

12. ผงซัด จะช่วยให้น้ำตาลมีสีค่อนข้างขาว คนทำตาลมักจะใส่ผงซัดลงไปเพื่อให้มีสีขาวขึ้น

13. เกรียงหรือเนียน ใช้ขอดน้ำตาลไม่ให้ติดกระทะ หรือใช้แซะน้ำตาลออกจากกระทะ ดั้งเดิมชาวสวนทำเป็นด้ามไม้ปัจจุบันทำจากแผ่นเหล็กซึ่งมีคุณภาพสู้ของเดิมไม่ได้

กรรมวิธีการผลิตน้ำตาลมะพร้าว

1. เก็บน้ำตาลสด โดยเริ่มตั้งแต่ช่วงเย็นใช้พะองพาดที่ต้นมะพร้าว เลือกงวงหรือจั่นมะพร้าวที่เหมาะสม รองรับน้ำตาลด้วยกระบอกที่มีไม้เคี่ยมหรือไม้พะยอมซึ่งใส่ในปริมาณพอควรเพื่อป้องกันการบูดเน่าของน้ำตาลสด

2. ในการทำน้ำตาลมะพร้าวตามวิถีชาวบ้านนั้น ก่อนเคี่ยวน้ำตาลต้องล้างกระทะให้สะอาด แล้วนำปูนแดงละลายน้ำพอข้น ๆ ทาภายในกระทะในทั่ว ติดไฟอังกระทะให้ปูนที่ทาแห้งดีนำน้ำตาลมะพร้าวจากกระบอกรองน้ำตาลมาเทใส่ลงบนผ้าขาวบางที่ทำเหมือนกระชอนวางอยู่บนกระทะเพื่อกรองเศษผงและสิ่งเจือปนออก เทน้ำตาลใส่ลงในกระทะจนเต็มจากนั้นทำการก่อไฟเคี่ยวน้ำตาลในกระทะให้เดือดโดยเร็ว

3. เมื่อน้ำตาลเดือดมาก ๆ จะเกิดฟองล้นออกจากกระทะ ผู้ที่ทำการเคี่ยวจะใช้กงหรือโคครอบปากกระทะจะทำให้ฟองน้ำตาลยุบตัวลงในทันที

4. เคี่ยวจนกระทั่งน้ำตาลงวด เปิดโคครอบออก และลดไฟให้อ่อนลงจากนั้นเตรียมหมุนกระทะเพื่อไม่ให้น้ำตาลในกระทะไหม้

5. น้ำตาลในกระทะเดือดเป็นลักษณะขึ้นดอกหมาก หรือเหลือน้ำตาลประมาณ 1 ใน 5 หรือ 1 ใน 7 ของปริมาณน้ำตาลที่เทลงไป จึงยกกระทะวางลงบนเสวียนเพื่อไม่ให้กระทะโคลงเคลง

6. นำพายหรือขดลวดมาตีกระทุ้งเพื่อให้น้ำตาลแห้งและแข็งตัวเร็วขึ้น และช่วยให้น้ำตาลที่ถูกเคี่ยวจนมีสีน้ำตาลเนื่องจากปฏิกิริยาสีน้ำตาลที่เกิดขึ้นเมื่อน้ำตาลถูกความร้อน เปลี่ยนเป็นสีเหลืองนวลขึ้น กระทุ้งจนได้น้ำตาลสีขาวเหลือง

7. เทใส่ภาชนะ หรือหยอดใส่พิมพ์

8. รอให้น้ำตาลเย็น จึงเก็บใส่หีบห่อเพื่อจำหน่ายต่อไป

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปุณฑริกา (2557) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ : กรณีศึกษากลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์จากผ้าในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ : กรณีศึกษากลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์จากผ้าในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภายใน ซึ่งประกอบด้วย สินค้าของกลุ่มมีคุณภาพและสวยงามตรงตามความต้องการของลูกค้า สมาชิกในกลุ่มมีความรู้ ทักษะ และความสามารถด้านการผลิต ผู้นำกลุ่มสามารถสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในกลุ่ม กลุ่มมีการจัดหาเงินทุนทั้งภายในและภายนอก กลุ่มมีกระบวนการผลิตที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน และผลการศึกษาในส่วนของปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ พบว่า ประกอบไปด้วย หน่วยงานภาครัฐมีการสนับสนุนด้านงบประมาณแก่กลุ่มอาชีพ หน่วยงานภาครัฐมีการสนับสนุนด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เช่น พาไปออกร้านหรือจัดหาตลาดให้ หน่วยงานภาครัฐมีการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์/เครื่องจักรหรือปัจจัยการผลิตแก่กลุ่มอาชีพ และจังหวัดมีการกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่ให้ความสำคัญ และสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพ และสภาพปัญหาที่กลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์จากผ้าในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ประสบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาด้านการไม่มีตลาดในการรองรับสินค้า ปัญหาด้านคุณภาพของสินค้าที่ผลิตยังไม่ได้มาตรฐาน และปัญหาด้านการขาดเงินทุนหมุนเวียน ในส่วนของความต้องการที่กลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์จากผ้าในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ มีความต้องการมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ความต้องการด้านการสนับสนุนงบประมาณ ความต้องการด้านสถานที่ในการจำหน่ายสินค้า และความต้องการด้านเครื่องมือ/เครื่องจักรที่ทันสมัย

ชนิดา และดาริน (2556) ได้ทำการศึกษา เรื่อง "ธุรกิจน้ำตาลมะพร้าว" กรณีศึกษาของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ ตำบลบ้านปรก อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการศึกษาพบว่า จุดแข็งของบ้านริมคลองโฮมสเตย์ คือ ผู้นำกลุ่มมีความคิดและความสามารถในการวางแผนและการจัดการ ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและมีเอกลักษณ์ จุดอ่อนของบ้านริมคลองโฮมสเตย์ คือ ขาดความร่วมมือจากสมาชิกในการทำงาน ทำให้ขาดแรงงานในการดำเนินงานหลายอย่าง ขาดความรู้ด้านการทำตลาด ทำให้ไม่มีกลยุทธ์ทางการตลาดที่แปลกใหม่ เน้นการขายอยู่กับที่ ไม่มีการทำบัญชีมีเพียงการจดบันทึกปริมาณการขายแต่ก็ไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ทำให้ขาดข้อมูลมาใช้

วางแผนทางการเงิน โอกาสของบ้านริมคลองโฮมสเตย์ คือ ปัจจุบันคนหันมาให้ความสนใจในเรื่องของสุขภาพมากขึ้นด้วยการบริโภคสินค้าที่ไม่มีส่วนผสมของสารเคมี อีกทั้งบ้านริมคลองโฮมสเตย์เป็นวิสาหกิจชุมชนทำให้ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในหลาย ๆ ด้าน อุปสรรคของบ้านริมคลองโฮมสเตย์ คือ คนรู้จักน้ำตาลมะพร้าวน้อยและแยกไม่ออกว่าเป็นน้ำตาลมะพร้าวแท้หรือน้ำตาลมะพร้าวเทียม อีกทั้งคนรุ่นใหม่ไม่ค่อยทำอาหารรับประทานเอง ทำให้น้ำตาลมะพร้าวมีอุปสรรคต่อการเจริญเติบโต

วราภรณ์ (2556) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล็ดพันธุ์บ้านข้าวสันนา ตำบลแม่คำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล็ดพันธุ์บ้านข้าวสันนา คือ ปัจจัยด้านผู้นำ ประธานกลุ่มมีภาวะผู้นำสูง เป็นผู้ที่ผลักดันกลุ่มให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีจิตสาธารณะพร้อมที่จะอุทิศเวลาให้กับกลุ่ม ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ กลุ่มมีการวางแผนการทำงานชัดเจนเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างคณะกรรมการกับสมาชิก นอกจากนี้กลุ่มได้มีการจัดการองค์กรตามโครงสร้างการบริหารงานที่เป็นระบบและชัดเจน มีการจัดคนเข้าทำงาน ในการแบ่งงานแต่ละครั้งจะมีการประชุมนัดหมาย กระจายงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลุ่มในแต่ละฝ่าย โดยประธานกลุ่มจะเป็นผู้อำนวยการ การอำนวยการนี้จะใช้วิธีสั่งการโดยให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันทำงาน และเสริมต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม และประสานงานภายในกลุ่ม และประสานงานภายนอกกลุ่ม ส่วนการรายงานและงบประมาณจะเป็นหน้าที่ของประธานพร้อมทั้งคณะกรรมการกลุ่มที่ต้องจัดทำงบรายรับรายจ่ายและรายงานให้สมาชิกทราบ แต่ในการจัดการนั้นยังยึดประธานกลุ่มเป็นหลักในทุกเรื่อง ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกครั้งที่จัดขึ้นในระดับดีมากโดยมาทำงานให้กับกลุ่มด้วยความเต็มใจความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการหารายได้ให้กับชุมชน ปัจจัยด้านการผลิต กลุ่มมีการวางแผนการผลิตไว้ล่วงหน้าเนื่องจากเป็นการผลิตตามฤดูกาล มีการตรวจสอบและควบคุมตั้งแต่วัตถุดิบในการผลิต กระบวนการผลิตจนถึงผลิตภัณฑ์ที่เสร็จเรียบร้อยแล้วทำให้ผลผลิตมีคุณภาพ ปัจจัยด้านแรงงาน เป็นแรงงานในชุมชนมีความรู้ความชำนาญในด้านเกษตรกรรม ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อผลตอบแทน สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่พึงพอใจในผลตอบแทนที่ได้รับซึ่งอยู่ในรูปของสวัสดิการ ปัจจัยด้านปฏิสัมพันธ์จากภายนอก เป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอกชุมชน ทั้งในส่วนภาครัฐภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาชนเข้ามาให้การสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มในด้านต่าง ๆ และปัจจัยด้านระเบียบข้อบังคับขององค์การนำมาใช้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกให้อยู่ร่วมกันในกลุ่มไม่มีข้อขัดแย้งและเป็นที่ยอมรับของสมาชิกกลุ่ม

กันยารัตน์ (2555) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในเขตมีนบุรีและเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า 1) สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีอายุเฉลี่ย 51.78 ปี สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 10,274.51 บาท และมีระยะเวลาของการเป็นสมาชิกเฉลี่ย 5.45 ปี 2) ความสามารถของผู้นำ การบริหารจัดการ และการบริหารการผลิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก การบริหารการตลาด การบริหารการเงิน การมีส่วนร่วมของสมาชิก การกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับ การจัดสรรรายได้และผลประโยชน์ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชน อยู่ในระดับน้อย 3) ความสำเร็จของ

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 4) ผลการทดสอบสมมติฐานโดยรวม พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน คือ อายุ และการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระยะเวลาของการเป็นสมาชิก การมีส่วนร่วมของสมาชิก การกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับ การจัดสรรรายได้และผลประโยชน์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) ผลการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ พบปัญหาการบริหารจัดการ การผลิต การตลาด การเงิน/บัญชี การมีส่วนร่วมของสมาชิก และการจัดสรรรายได้และผลประโยชน์ ข้อเสนอแนะคือ กลุ่มควรมีการจัดประชุมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง

ภิฎาภาช์ (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการที่ดีและเป็นระบบ 2) การประสานงานภายในกลุ่ม สมาชิกสามารถปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคน 3) การมีส่วนร่วมของสมาชิก สมาชิกทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มทุกครั้งด้วยความเต็มใจ มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือปรึกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ มีการร่วมกันระดมทุนในการผลิตสินค้า และมีการช่วยกันประชาสัมพันธ์สินค้าของกลุ่มให้เป็นที่รู้จัก 4) การสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการตลาด 5) กลุ่มอาชีพมีผู้นำที่ดีคอยเป็นผู้ประสานงานให้กับสมาชิกในกลุ่ม และมีความรู้ความสามารถทำงานอย่างเป็นระบบ 6) กลุ่มมีการผลิตสินค้าอย่างต่อเนื่องและมีกำไร ทำให้สมาชิกได้รับค่าตอบแทนอย่างพึงพอใจ ปัญหาและอุปสรรคของกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ มีเงินทุนหมุนเวียนน้อย ขาดตลาดรองรับสินค้า ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการตลาดจึงทำให้สินค้าที่ผลิตได้ล้นตลาดเนื่องจากมีการแข่งขันสูง แนวทางการแก้ไขปัญหาของกลุ่มอาชีพควรเพิ่มเงินทุนหมุนเวียน ควรพัฒนาสินค้าให้มีความหลากหลายหรือมีความแตกต่างจากสินค้าที่มีอยู่ตามท้องตลาด ควรหาตลาดรองรับสินค้าโดยการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง และพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญในทุก ๆ ด้านอย่างมืออาชีพ

รวีวรรณ (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มส่งเสริมอาชีพปลูกข้าวโพด หมู่ที่ 4 ตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มส่งเสริมอาชีพปลูกข้าวโพด คือ 1) คณะกรรมการกลุ่มมีลักษณะผู้นำ มีความเสียสละซื่อสัตย์สุจริต มีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับคนได้ดี รู้จักใช้คนและจูงใจให้คนศรัทธาร่วมงาน ฉลาดทันคน ทันเหตุการณ์ มองการณ์ไกล กล้าตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องกิจกรรมของกลุ่มเป็นอย่างดี 2) การบริหารจัดการที่ดี มีการกระจายการทำงาน โดยมอบหมายและการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน 3) การมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกลุ่มตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ การวางแผน วิธีการดำเนินงาน และ ประเมินผล โดยยึดปฏิบัติตามมติที่ประชุม ทุกคนจึงมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน 4) การตลาด ผลผลิตข้าวโพดหวานสามารถส่งผลผลิตจำหน่ายได้ต่อเนื่องตลอดปี มีตลาดรับซื้อที่แน่นอนทั้งในชุมชนและต่างจังหวัด ผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด กรรมการฝ่ายการตลาดมีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ด้านการตลาดและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถติดต่อประสานงานกับ

พ่อค้าทั้งในและนอกพื้นที่ให้มารับซื้อข้าวโพดในพื้นที่ 5) ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน สมาชิกทุกคนต้องมีความรู้ตั้งแต่การวางแผนการผลิต เทคโนโลยีการปลูก และการปฏิบัติดูแลรักษาจนถึงการเก็บเกี่ยวผลผลิต เพราะกิจกรรมกลุ่มเป็นอาชีพหลักของครอบครัวที่สร้างรายได้ตลอดทั้งปี โดยกลุ่มควรแสวงหาทุนในการดำเนินงานและวางแผนขยายพื้นที่ปลูกข้าวโพดให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อาจมาจากการกู้ยืมจากกองทุนหมู่บ้าน หรือระดมทุนด้วยวิธีการออมทรัพย์ เป็นต้น กลุ่มควรมีการประสานการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการพัฒนาการผลิตโดยการทำและใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพแทนการใช้ปุ๋ยเคมี

สุภาพร (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จแบบยั่งยืนของกลุ่มอาชีพสตรี กรณีศึกษากลุ่มสตรี อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ผลสำเร็จแบบยั่งยืนของกลุ่มสตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้าน คือ ความต่อเนื่องของการดำเนินงานของกลุ่ม การเรียนรู้ในการพัฒนาศักยภาพตนเองของสมาชิก การพึ่งตนเองของกลุ่ม คุณภาพที่ดีของสมาชิกกลุ่ม ความเป็นปึกแผ่นของสมาชิกกลุ่ม และประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาของตนเองและชุมชน อยู่ในระดับมากโดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาของตนเองและชุมชน และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จแบบยั่งยืนของกลุ่มสตรีทุกปัจจัย คือ คุณลักษณะของสมาชิก ลักษณะของกลุ่มสตรี การตัดสินใจลักษณะการวางแผน ระดับการมีส่วนร่วม การตอบสนองความต้องการ ความสามารถในการแก้ปัญหา การสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ และทัศนคติที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง อยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จแบบยั่งยืนของกลุ่มสตรีจากมากไปหาน้อย คือ ทัศนคติที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ความสามารถในการแก้ปัญหา และการตัดสินใจและการวางแผน

นิภาภรณ์, รังสรรค์ และสมสงวน (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ปัจจัย คือ ผู้นำ การสร้างเครือข่าย การบริหารและจัดการ และคณะกรรมการกลุ่ม และในส่วนของผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นรายด้าน และรวมรายด้านของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน พบว่ากลุ่มที่ประสบความสำเร็จมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 12 ปัจจัย โดยปัจจัยด้านการบริหารและการจัดการ อยู่ลำดับแรก สำหรับกลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 7 ปัจจัย โดยปัจจัยด้านระเบียบข้อบังคับของชุมชมอยู่ในลำดับแรก

เทวฤทธิ์ (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง กรณีศึกษา : กลุ่มวิสาหกิจชุมชนงานประดิษฐ์ถักโครเชท์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนงานประดิษฐ์ถักโครเชท์ ประกอบด้วยหลายปัจจัยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยเกี่ยวกับผู้นำ ปัจจัยปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ปัจจัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม ปัจจัยการผลิต ปัจจัยการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านการตลาด และปัจจัยข้อมูลข่าวสาร ด้านความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนงานประดิษฐ์ถักโครเชท์ ผู้บริหารและสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนงานประดิษฐ์ถักโครเชท์ให้ความเห็นว่า การดำเนินงานของกลุ่มประสบ

ความสำเร็จในระดับมาก เนื่องจากกลุ่มมีการจัดทำแผนวิสาหกิจชุมชนที่สมาชิกกลุ่มได้มีส่วนร่วม มีการบริหารจัดการภายในกลุ่ม การทำงานมีความต่อเนื่องโดยความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งสมาชิกภายในกลุ่มและหน่วยงานภายนอก ทำให้การดำเนินงานของกลุ่มก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสมาชิกและคนในชุมชน เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน และประการสุดท้ายกลุ่มได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในรูปแบบงบประมาณ หรือองค์ความรู้ เป็นต้น ส่วนปัญหาการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนงานประดิษฐ์ถักโครเชท์ คือ สมาชิกกลุ่มมีจำนวนน้อย ทำให้การผลิตสินค้าไม่ทันต่อความต้องการของตลาด ปัญหาด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่จะนำมาช่วยให้การดำเนินงานมีความรวดเร็วและสะดวกมายิ่งขึ้น นอกจากนั้นวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตยังมีราคาไม่คงที่ทำให้ยากแก่การกำหนดราคาสินค้า สำหรับข้อเสนอแนะของการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนงานประดิษฐ์ถักโครเชท์ สมาชิกกลุ่มต้องการให้มีการรับสมาชิกเพิ่ม เพื่อทำให้การทำงานของกลุ่มมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมทั้งต้องการให้องค์กรภายนอกได้สนับสนุนในด้านเทคนิค ความรู้ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าของกลุ่มต่อไป

พรพรรณ (2550) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง กรณีศึกษากลุ่มแม่บ้านเกษตรกรน้ำใสใต้ ตำบลชัยจุมพล อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง คือ ปัจจัยด้านผู้นำ ประธานกลุ่มมีภาวะผู้นำสูง เป็นผู้ที่ผลักดันให้กลุ่มมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีจิตสาธารณะพร้อมจะอุทิศเวลาให้กับกลุ่ม ปัจจัยด้านการผลิต ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีเอกลักษณ์และมีเรื่องราวหรือตำนานของผลิตภัณฑ์ที่รักษาวัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นไว้ กระบวนการผลิตใช้วัตถุดิบทางธรรมชาติที่หาได้ในท้องถิ่น ปัจจัยด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ กลุ่มมีการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มและมีการเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม โดยการถ่ายทอดประสบการณ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อผลตอบแทน สมาชิกส่วนใหญ่พึงพอใจในผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินและผลตอบแทนด้านจิตใจ เช่น ความภาคภูมิใจในผลงาน ปัจจัยด้านการปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก กลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกหลายกลุ่มโดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวกทั้งองค์กรภายในชุมชนและนอกชุมชน ทั้งในส่วนองค์กรภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาชนเข้ามาให้การสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มในด้านต่าง ๆ และปัจจัยด้านแรงงานเป็นแรงงานในชุมชน มีเทคนิคและความชำนาญในการทอผ้าพื้นเมือง ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง ได้แก่ ปัญหาเรื่องของกำลังการผลิตที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด กระบวนการผลิตใช้แรงงานคนเป็นหลักและใช้เวลาผลิตเป็นเวลานาน ปัญหาทางด้านการบริหารกลุ่ม สมาชิกของกลุ่มมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกลุ่มน้อย ระบบการสื่อสารภายในกลุ่มขาดความต่อเนื่อง ปัญหาด้านวัตถุดิบการผลิต วัตถุดิบในการย้อมสีธรรมชาติในบางฤดูกาลการสั่งซื้อเส้นไหมต้องรอส่งผลทำให้บางครั้งการผลิตขาดช่วง

สายชล (2550) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพน้ำตาลมะพร้าว ในตำบลยกกระบัตร อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่า

1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพน้ำตาลมะพร้าว ระดับมาก ในด้านปัจจัยภายใน พบว่า 1) ด้านแรงบันดาลใจ คือการเห็นตัวอย่างผู้ประสบความสำเร็จ และเป็นการนำผลผลิตจากท้องถิ่นสร้างมูลค่าเพิ่ม 2) ด้านเจตคติ คือ ต้องการให้ผู้บริโภคได้ใช้น้ำตาลมะพร้าวของแท้ 3) ด้านการเรียนรู้ คือ การผลิตน้ำตาลมะพร้าวเป็นภูมิปัญญาของชาวบ้านและมีความรู้เกี่ยวกับ

การผลิตน้ำตาลมะพร้าวมาก่อนจากภูมิปัญญา 4) ด้านความคาดหวังต่ออาชีพ คือ การรณรงค์ให้คนหันมารับประทานน้ำตาลมะพร้าวมากขึ้น รองลงมามีความคาดหวังว่าการผลิตน้ำตาลมะพร้าวเป็นการสร้างรายได้ให้กับครอบครัว ด้านปัจจัยภายนอก พบว่า 1) ด้านการผลิต คือ สภาพดิน น้ำ อากาศ แสงแดดมีเกี่ยวข้องกับปริมาณการให้น้ำตาลของต้นมะพร้าวและความสามรถนำมะพร้าวในสวนมาเพาะพันธุ์นำมาปลูกทดแทนมะพร้าวที่ตาย รองลงมามีการคัดพันธุ์มะพร้าวที่ปลูกในสวนด้วยตนเองในระดับมาก 2) ด้านการตลาด มีการจำหน่ายน้ำตาลมะพร้าวผ่านพ่อค้าคนกลางได้หมด รองลงมามีการจำหน่ายน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดและต่างจังหวัด 3) การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนในระดับปานกลาง คือ มีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรให้กู้ยืมเงินทุน

2) ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบอาชีพการผลิตน้ำตาลมะพร้าว จากการศึกษาพบว่า (1) ขาดเงินลงทุน (2) แรงงานมีอายุมากปีนไม่ไหวและแรงงานหายาก (3) มีแมลงดูดกินน้ำตาล หนูกระรอก ปลวกและด้วงแรดกัดกินลำต้นและยอดมะพร้าว (4) ไม้พะยอมหายากและราคาแพง (5) ต้นมะพร้าวสูงเกินไป (6) ได้น้ำตาลใสต่อต้นน้อย (7) เชื้อเพลิงหายากราคาแพงและไม่มีที่สำหรับเก็บเชื้อเพลิง (8) การเคี่ยวน้ำตาลบางครั้งแห้งช้า (9) การขายส่งน้ำตาลมะพร้าวให้กับพ่อค้าคนกลางราคาไม่แน่นอน (10) บางครั้งผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวจำหน่ายน้ำตาลไม่หมด (11) อุปกรณ์ในการทำน้ำตาลมะพร้าวชำรุดง่าย (12) การขนส่งไม่สะดวก (13) ภาชนะบรรจุชำรุดง่าย (14) ราคาน้ำตาลมะพร้าวตามท้องตลาดไม่แน่นอน (15) ไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชนเข้ามาแนะนำและเยี่ยมเยียนผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าว ข้อเด่นของความสำเร็จ คือ คุณภาพของสินค้าที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพการวางแผนการผลิตและส่วนการโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับน้ำตาลมะพร้าวของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก โดยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวที่อยู่ในภาคตะวันตก ประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558) จำนวน 230 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวที่อยู่ในภาคตะวันตก ประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558) โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซี่ และมอร์แกน (ธานินทร์, 2557) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ทั้งสิ้น 144 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบบสอบถามแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ระยะเวลาการทำงาน เป็นแบบสอบถามแบบตัวเลือก (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม (กลุ่มตัวอย่าง) เป็นผู้ประเมิน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระดับคำตอบของแต่ละข้อ ออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระดับคำตอบของแต่ละข้อ ออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ และผลงานที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างคำถามของแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยพิจารณาออกแบบภายใต้กรอบแนวคิดของการวิจัย และมีความสอดคล้องตรงประเด็นตามหัวข้อวิจัย ตามวัตถุประสงค์การวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3. นำแบบสอบถามฉบับร่าง ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อร่วมปรับปรุงและแก้ไข รวมถึงตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือเบื้องต้น ทั้งในด้านความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา รูปแบบ และความเหมาะสมด้านภาษา

4. นำแบบสอบถามฉบับร่าง ที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปตรวจสอบคุณภาพด้วยการหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ จำนวน 5 ท่าน เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความตรงประเด็นของเนื้อหา ตามเทคนิคการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 จะคัดเลือกไว้ใช้งาน ส่วนที่มีค่าต่ำกว่า 0.60 จะพิจารณาปรับปรุงหรือตัดออก โดยในการวิจัยครั้งนี้ ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.60 ทั้งนี้ ก่อนดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินและผลสรุปค่าการประเมิน IOC ของผู้เชี่ยวชาญทุกท่านพร้อมด้วยข้อเสนอแนะ ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง ก่อนนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล ต่อไป

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ที่มีการดำเนินงานครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การวิจัย จำนวน 30 ชุด เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นก่อนนำเข้าใช้งานจริง โดยการทดสอบความเชื่อมั่นทำด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ทั้งนี้ ค่าคำนวณที่ได้ต้องมากกว่า 0.80 แบบสอบถามจึงจะพิจารณานำไปใช้ในการศึกษาได้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ค่าคำนวณได้จากโปรแกรม SPSS มีค่าเท่ากับ 0.938

6. นำผลการทดสอบความเชื่อมั่นไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาก่อนนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้งานจริง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลหรือการได้มาซึ่งข้อมูลแบ่งเป็น 2 แหล่ง ดังนี้

1. ข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ ได้จากการนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายด้วยผู้วิจัยเอง ด้วยวิธีการลงพื้นที่ไปยังกลุ่มผู้ประกอบการที่ทำน้ำตาลมะพร้าว พร้อมอธิบายวัตถุประสงค์ของ

การเก็บข้อมูล ทั้งนี้ แบบสอบถามที่ได้นำไปเก็บข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 144 ชุด ได้รับมาครบตามจำนวนที่ส่ง

2. ข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผู้ทำไว้ก่อนหน้า หรือจากข้อมูลรายงาน ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 ขั้นตอนการจัดทำเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยสรุป ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาบันทึกลงคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS
3. ใช้คำสั่งจากโปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าสถิติที่ต้องการ
4. ประมวลผลข้อมูลด้วยสถิติที่เลือก และนำผลที่ได้จากการประมวล มาวิเคราะห์และนำเสนอ

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก (Check List) ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าว ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนในการดำเนินงาน ดังนี้

มากที่สุด ให้คะแนนเท่ากับ 5
มาก ให้คะแนนเท่ากับ 4
ปานกลาง ให้คะแนนเท่ากับ 3
น้อย ให้คะแนนเท่ากับ 2
น้อยที่สุด ให้คะแนนเท่ากับ 1

โดยจะนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และแปลความหมายของระดับคะแนนโดยยึดหลักเกณฑ์ดังนี้ (ธานินทร์, 2557 : 112)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 แปลว่า มีระดับในการดำเนินงานมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 แปลว่า มีระดับในการดำเนินงานมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 แปลว่า มีระดับในการดำเนินงานปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 แปลว่า มีระดับในการดำเนินงานน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 แปลว่า มีระดับในการดำเนินงานน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนความสำเร็จในการประกอบการ ดังนี้

มากที่สุด ให้คะแนนเท่ากับ 5

มาก ให้คะแนนเท่ากับ 4

ปานกลาง ให้คะแนนเท่ากับ 3

น้อย ให้คะแนนเท่ากับ 2

น้อยที่สุด ให้คะแนนเท่ากับ 1

โดยจะนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และแปลความหมายของระดับคะแนนโดยยึดหลักเกณฑ์ดังนี้ (ธานินทร์, 2557 : 112)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 แปลว่า ระดับความสำเร็จในการประกอบการมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 แปลว่า ระดับต่อความสำเร็จในการประกอบการมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 แปลว่า ระดับต่อความสำเร็จในการประกอบการปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 แปลว่า ระดับต่อความสำเร็จในการประกอบการน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 แปลว่า ระดับต่อความสำเร็จในการประกอบการน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และเรียงลำดับความคิดเห็นจากความถี่มากไปหาน้อย

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ใช้สถิติเชิงอนุมาน สถิติที่ใช้ ได้แก่ การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

6. การวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ใช้สถิติเชิงอนุมาน สถิติที่ใช้ ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ผู้วิจัยได้นำข้อมูลตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ จำนวน 144 ชุด ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาทำการวิเคราะห์ ด้วยวิธีทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS และนำมาจัดเรียงลำดับการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการในภาคตะวันตก

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อแทนค่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
SE_b	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าการแจกแจงแบบ F
t	แทน	ค่าการแจกแจงแบบ
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

4.1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางประชากร

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	**144**	**100.0**
ชาย	52	36.1
หญิง	92	63.9
อายุ	**144**	**100.0**
20 – 30 ปี	5	3.5
31 – 40 ปี	24	16.7
41 – 50 ปี	51	35.4
51 – 60 ปี	64	44.4
การศึกษา	**144**	**100.0**
ประถมศึกษา	52	36.1
มัธยมศึกษา	42	29.2
อนุปริญญา	2	1.4
ปริญญาตรี	27	18.8
ปริญญาโทขึ้นไป	21	14.6
ระยะเวลาการทำงาน	**144**	**100.0**
1 ปี – 3 ปี	5	3.5
4 ปี - 6 ปี	23	16.0
7 ปี - 9 ปี	40	27.8
มากกว่า 9 ปี	76	52.8

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีรวมกันมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มที่มีมากรองลงมาตามลำดับคือ ช่วงอายุ 41-50 ปี 31-40 ปี และ 20-30 ปี

ในด้านการศึกษา พบว่า มีรวมกันมากกว่าร้อยละ 30 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ที่มีมากที่สุดคือผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มีอยู่ประมาณร้อยละ 36.1 รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และกลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือผู้ที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา มีเพียงร้อยละ 1.4

สำหรับด้านระยะเวลาการทำงาน พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งคือผู้ที่ทำงานมาแล้วมากกว่า 9 ปี รองลงมาคือผู้ที่มีระยะเวลาการทำงานอยู่ในช่วง 7 ปี-9 ปี มีสัดส่วนประมาณ 1 ใน 4 ที่เหลือตามลำดับคือผู้ที่มีระยะเวลาการทำงานอยู่ในช่วง 4 ปี-6 ปี และผู้มีระยะเวลาในการทำงาน 1 ปี-3 ปี น้อยที่สุดมีเพียงร้อยละ 3.5

4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก

ทำการวิเคราะห์ในภาพรวม แบ่งเป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน ด้านลักษณะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน ผลปรากฏดังตารางที่ 4-2 ดังนี้

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตกในภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยการดำเนินงาน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน
ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน	4.14	0.77	มาก
ด้านลักษณะผู้นำ	4.09	0.75	มาก
ด้านการมีส่วนร่วม	3.44	0.78	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	3.69	0.85	มาก
ด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน	3.57	0.90	มาก
รวม	**3.15**	**0.67**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4-2 พบว่าระดับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตกโดยภาพรวม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า คุณลักษณะด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านลักษณะผู้นำ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน และด้านการมีส่วนร่วม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก

ทำการวิเคราะห์ความสำเร็จของผู้ประกอบการในภาพรวม และแบ่งตามรายด้าน จำนวน 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า
2. การตอบสนองความต้องการของสมาชิก
3. การพัฒนาคุณภาพสินค้า
4. การจำหน่าย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ในภาพรวมและรายด้าน

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความสำเร็จในการประกอบการ
ความสามารถในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า	3.22	0.86	ปานกลาง
การตอบสนองความต้องการของสมาชิก	3.18	0.90	ปานกลาง
การพัฒนาคุณภาพสินค้า	3.51	0.78	มาก
การจำหน่าย	3.34	0.72	ปานกลาง
รวม	**3.31**	**0.68**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4-3 พบว่าระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาคุณภาพสินค้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีระดับความสำเร็จในการประกอบการอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจำหน่าย ความสามารถในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า และการตอบสนองความต้องการของสมาชิก มีระดับความสำเร็จในการประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

4.4 ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตัวแปร	ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน	ด้านลักษณะผู้นำ	ด้านการมีส่วนร่วม	ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	ด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน	ความสำเร็จของผู้ประกอบการ
ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน	-					
ด้านลักษณะผู้นำ	0.755**	-				
ด้านการมีส่วนร่วม	0.395**	0.535**	-			
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	0.479**	0.565**	0.527**	-		
ด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน	0.344**	0.435**	0.499**	0.691**	-	
ความสำเร็จของผู้ประกอบการ	0.389**	0.441**	0.685**	0.558**	0.566**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4-4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าไม่สูงมาก คือมีค่าไม่เกิน 0.80 (ยุทธ, 2557 : 142) และทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยทุกคู่ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก ซึ่งคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด ได้แก่ ตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงานกับด้านลักษณะผู้นำ รองลงมาคือ คู่ตัวแปรด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนกับด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน และคู่ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ ตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงานกับด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน จากผลดังกล่าวโดยเฉพาะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ที่มีค่าไม่สูงมาก จึงไม่ส่งผลให้เกิดปัญหา Multicollinearity และแสดงให้เห็นว่าชุดตัวแปรอิสระดังกล่าวสามารถใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้

4.5 ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตารางที่ 4-5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว ทั้ง 5 ตัว เป็นตัวพยากรณ์ และใช้ความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นตัวแปรตาม

ตัวแปร	b	SE_b	β	t	p
ค่าคงที่	0.698	0.468	-	2.871	0.005
ความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน	0.103	0.077	0.116	1.333	0.185
ลักษณะผู้นำ	-0.082	0.089	-0.089	-0.923	0.358
การมีส่วนร่วม	0.444	0.064	0.507	6.954	0.000
การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	0.109	0.071	0.135	1.543	0.125
การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน	0.165	0.061	0.218	2.691	0.008
$R = 0.743$ $R^2 = 0.536$ $SE_{est} = 0.468$ $F = 33.984$ ($p < 0.001$)					

จากผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4-5 เมื่อใช้ความสำเร็จของผู้ประกอบการ เป็นตัวแปรตาม พบว่าตัวแปรอิสระ ทั้ง 5 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของผู้ประกอบการ ได้ร้อยละ 53.6 (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001) โดยปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมและด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน สามารถอธิบายหรือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวได้ดีที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการและแนวทางการดำเนินงาน และปัจจัยด้านลักษณะผู้นำ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ถ้านับเฉพาะตัวแปรที่สามารถอธิบายความสำเร็จของผู้ประกอบการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีเพียง 2 ตัวแรกที่กล่าวถึงเท่านั้น ได้แก่ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน โดยที่ตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในทางบวก กล่าวคือ หากมีการปฏิบัติหรือการดำเนินงานตามปัจจัยทั้ง 2 ตัวในระดับมาก จะส่งผลให้ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก สูงขึ้นด้วย

ทั้งนี้ จากข้อมูลในตารางที่ 4-5 สามารถนำตัวแปรทั้งหมดมาเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ในรูปคะแนนดิบ แสดงได้ดังนี้
ความสำเร็จของผู้ประกอบการ = 0.698 + 0.444 (การมีส่วนร่วม) + 0.165 (การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน) + 0.109 (การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน) + 0.103 (ความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน) + -0.082 (ลักษณะของผู้นำ)

2. สมการพยากรณ์ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน แสดงได้ดังนี้
ความสำเร็จของผู้ประกอบการ = 0.507 (การมีส่วนร่วม) + 0.218 (การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน) + 0.135 (การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน) + 0.116 (ความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน) + -0.089 (ลักษณะของผู้นำ)

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยหลัก 2 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าว โดยปัจจัยหลักภายในได้ศึกษาปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน ด้านลักษณะผู้นำ และด้านการมีส่วนร่วม ส่วนปัจจัยภายนอกได้ศึกษาปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน ซึ่งปัจจัยหลักทั้ง 2 ด้านนี้นำมาใช้เป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาครั้งนี้

โดยการศึกษาได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรที่เป็นผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวที่อยู่ในภาคตะวันตก ประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้วยวิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จนครบจำนวนที่ต้องการ 144 คน จากประชากรของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตกทั้งหมด 230 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมทางภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา และทดสอบความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่าง 30 ราย ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 0.938 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS แบ่งเป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อใช้วิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ได้แก่ การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

นอกจากนั้น ผู้วิจัยจะอธิบายถึงผลการวิจัยรวมถึงการอภิปรายถึงความสอดคล้องของผลการวิจัยกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ทบทวนไว้ และในลำดับสุดท้ายผู้วิจัยจะกล่าวถึงข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และแนวทางในการวิจัยในอนาคต โดยจะอธิบายรายละเอียดดังหัวข้อที่จะนำเสนอต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 63 เป็นเพศหญิง ที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มากกว่าร้อยละ 44 นอกจากนั้นมากกว่าร้อยละ 36 เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และเกินกว่าร้อยละ 50 เป็นผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าว มาเป็นระยะเวลา มากกว่า 9 ปี

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ในทำนองเดียวกัน กับการพิจารณารายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน ด้านลักษณะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน ก็พบว่า คุณลักษณะด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาตามลำดับคือ ด้านลักษณะผู้นำ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน และด้านการมีส่วนร่วม ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความสำเร็จในการประกอบการอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาดัชนีเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า ด้านการตอบสนองความต้องการของสมาชิก ด้านการพัฒนาคุณภาพสินค้า และด้านการจำหน่าย พบว่า การพัฒนาคุณภาพสินค้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีระดับความสำเร็จในการประกอบการอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจำหน่าย ความสามารถในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า และการตอบสนองความต้องการของสมาชิก มีระดับความสำเร็จในการประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าไม่สูงมาก คือมีค่าไม่เกิน 0.80 และทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทางบวก ซึ่งคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด ได้แก่ ตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงานกับด้านลักษณะผู้นำ รองลงมาคือ คู่ตัวแปรด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนกับด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน และคู่ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ ตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงานกับด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน จากผลดังกล่าวโดยเฉพาะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ที่มีค่าไม่สูงมาก จึงไม่ส่งผลให้เกิดปัญหา Multicollinearity และแสดงให้เห็นว่าชุดตัวแปรอิสระดังกล่าวสามารถใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ความสำเร็จของผู้ประกอบการ เป็นตัวแปรตาม พบว่าตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าว ทั้ง 5 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามหรือความสำเร็จของผู้ประกอบการ ได้ร้อยละ 53.6 (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001) โดยปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน สามารถอธิบายหรือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าวได้ดีที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการและแนวทางการดำเนินงาน และปัจจัยด้านลักษณะผู้นำ

ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ถ้านับเฉพาะตัวแปรที่สามารถอธิบายความสำเร็จของผู้ประกอบการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีเพียง 2 ตัวแรกที่กล่าวถึงเท่านั้น ได้แก่ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน โดยที่ตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในทางบวก กล่าวคือ หากมีการปฏิบัติหรือการดำเนินงานตามปัจจัยทั้ง 2 ตัว ในระดับมาก จะส่งผลให้ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตกสูงขึ้นด้วย

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ สามารถแสดงได้ด้วยสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน เรียงลำดับจากตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ในรูปคะแนนดิบ แสดงได้ดังนี้

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ = 0.698 + 0.444 (การมีส่วนร่วม) + 0.165 (การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน) + 0.109 (การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน) + 0.103 (ความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน) -0.082 (ลักษณะของผู้นำ)

2. สมการพยากรณ์ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน แสดงได้ดังนี้

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ = 0.507 (การมีส่วนร่วม) + 0.218 (การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน) + 0.135 (การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน) + 0.116 (ความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน) -0.089 (ลักษณะของผู้นำ)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง อภิปรายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 51-60 ปี มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ในชั้นประถมศึกษา และมีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 9 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ และทักษะในการทำน้ำตาลมะพร้าวมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การประกอบการด้านน้ำตาลมะพร้าวของภาคตะวันตกในปัจจุบัน อาศัยประสบการณ์และทักษะในการทำงานหลัก ไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้สูงมากนัก และโดยมากเป็นเพศหญิงที่มีอายุค่อนข้างมาก แต่ด้วยช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น บุคคลเหล่านี้อาจไม่สามารถประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าวได้ จะทำให้เกิดการขาดแคลนผู้ที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญในการประกอบกิจการทำน้ำตาลมะพร้าวในอนาคต หากขาดการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ อภิปรายได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าว ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน ปัจจัยด้านลักษณะผู้นำ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน ที่มีต่อตัวแปรความสำเร็จของผู้ประกอบการ พบว่ามีเพียง ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทั้งสองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในทางบวก ซึ่งหากมีการปฏิบัติหรือมีการดำเนินงาน

ตามปัจจัยทั้ง 2 ด้านนี้ในระดับมาก ก็จะส่งผลให้ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตกสูงขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลจากการเปรียบเทียบกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อภิปรายได้ว่า จากการทดสอบสมมติฐานของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าวด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่ามีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก หากวิเคราะห์ในแต่ละปัจจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วม

การที่กลุ่มอาชีพจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมใจของบุคคลในกลุ่ม ด้วยการเสนอแนวความคิดในการพัฒนาการทำงานหรือแนวความคิดในการแก้ไขปัญหา หรือการเข้ามามีส่วนร่วมโดยการปฏิบัติงาน ทั้งนี้โดยอาศัยความสามารถของแต่ละบุคคลในกลุ่มเพื่อให้กิจกรรมหรืองานนั้นบรรลุผลตามเป้าหมาย ผู้นำกลุ่มควรจะตระหนักถึงการสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม โดยการเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้เข้ามาแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะส่งผลดีต่อกลุ่มในการประกอบกิจการต่าง ๆ ให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิฎาภาช์ (2553) ซึ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า สมาชิกในกลุ่มทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มทุกครั้งด้วยความเต็มใจ มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือปรึกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ มีการร่วมกันระดมทุนในการผลิตสินค้า และมีการช่วยกันประชาสัมพันธ์สินค้าของกลุ่มให้เป็นที่รู้จัก และยังสอดคล้องกับ วราภรณ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล็ดพันธุ์บ้านข้าวสันนา ตำบลแม่คำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ สมาชิกกลุ่มมีบทบาทในการคัดเลือกคณะกรรมการกลุ่ม กำหนดกฎระเบียบข้อบังคับกลุ่ม มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการหารายได้ให้กับชุมชนเพื่อนำรายได้ดังกล่าวมาพัฒนาชุมชน และช่วยเหลือสมาชิกที่ได้รับความเดือดร้อน การมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงอยู่ของกลุ่มเมล็ดพันธุ์บ้านข้าวสันนา เพราะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สมาชิก และก่อให้เกิดความรู้สึกการเป็นเจ้าของร่วมกัน

ด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน

ผู้นำชุมชนเป็นผู้ที่มีบทบาทและหน้าที่สำคัญในชุมชน เนื่องจากต้องเป็นตัวแทนของชุมชนในการติดต่อประสานงานกับภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำองค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสารมาถ่ายทอดสู่สมาชิกในชุมชนได้รับทราบและนำไปปฏิบัติ อีกทั้งต้องเป็นผู้จัดหาแหล่งทุนในการผลิตและจัดหาตลาดในการจัดจำหน่ายสินค้าของชุมชน ตลอดจนเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม การที่ชุมชนมีผู้นำชุมชนที่มีวิสัยทัศน์ที่ดี มีความคิดริเริ่มในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ คอยกระตุ้นให้สมาชิกทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ จะสามารถนำพาชุมชนให้ประสบความสำเร็จได้ สอดคล้องกับ ปุณฑริกา (2557) ซึ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ : กรณีศึกษากลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์จากผ้าในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า การสนับสนับสนุนจากผู้นำชุมชนส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพในระดับมาก เนื่องจากผู้นำชุมชนมีส่วนในการให้คำแนะนำในการดำเนินงานและให้กำลังใจในการทำงาน ตลอดจนสอบถามปัญหาหรือความต้องการของกลุ่มเพื่อนำไปเสนอต่อ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และยังช่วยเหลือชุมชนในการจัดหางบประมาณหรืออุปกรณ์เครื่องจักรเพื่อสนับสนุนกลุ่มอาชีพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำผลจากงานวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ผู้นำชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และเพิ่มองค์ความรู้ในการพัฒนาคุณภาพน้ำตาลมะพร้าวให้แก่สมาชิกในชุมชน

5.3.1.2 สมาชิกในกลุ่มควรมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์น้ำตาลมะพร้าว

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องดังต่อไปนี้

5.3.2.1 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในกลุ่มอาชีพอื่น ๆ

5.3.2.2 ควรศึกษาปัจจัยในด้านอื่น ๆ ที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในกลุ่มอาชีพทำน้ำตาลมะพร้าว

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมพัฒนาชุมชน. (2552). [ออนไลน์]. **บทบาท หน้าที่และลักษณะของผู้นำชุมชนที่ดี.** [สืบค้นวันที่ 24 ตุลาคม 2559]. จาก http://www.cdd.go.th/cdd/index.php

กันยารัตน์ เพ็งพอรู้. (2555). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในเขตมีนบุรีและเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

________. (2555). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในเขตมีนบุรีและเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อ้างถึงใน นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์, รังสรรค์ สิงหเลิศ และสมสงวน ปัสสาโก. (2553). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด” **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.** ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 : 103-111.

จุฑามาส ชโลธร. (2554). **การเพิ่มประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นในอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี: กรณีศึกษากลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านคลองมือไทร.** วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชนิดา บุญชุ่ม และดาริน กิ่งสวัสดิ์. (2556). **“ธุรกิจน้ำมะพร้าว” กรณีศึกษาของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านริมคลองโฮมสเตย์ ตำบลบ้านปรก อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม.** จุลนิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ดวงเนตร ภู่ปาน. (2554). **แนวทางการพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนไม้ผลตำบลหินลาด อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก.** รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เทวฤทธิ์ วิญญา. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง กรณีศึกษา : กลุ่มวิสาหกิจชุมชนงานถักโครเชท์.** การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS.** พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ : บริษัท เอส อาร์ พริ้นติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.

นนทชา ชัยทวิชธานันท์. (2553). **การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการทำวิสาหกิจชุมชน : กรณีศึกษามะขามแปรรูป กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตำบลวังชมพู อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์.** (รายงานวิจัย). เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์, รังสรรค์ สิงหเลิศ และสมสงวน ปัสสาโก. (2553). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด.” **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**. ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 : 103-111.

ประสบสุข ดีอินทร์. (2531). **การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในภาคเหนือ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปนัดดา สุขเกษม. (2548). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

ปุณฑริกา สุคนธสิงห์. (2557). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ : กรณีศึกษากลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์จากผ้าในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์**. (รายงานการวิจัย). เพชรบูรณ์ : สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเพชรบูรณ์.

พรพรรณ คำมั่น. (2550). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง กรณีศึกษากลุแม่บ้านเกษตรกรน้ำใสใต้ ตำบลชัยจุมพล อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

พจนี พรหมจิตต์. (2536). **ภาวะผู้นำของคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล (กพสต.) : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา**. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และพรรณทิพย์ เพชรมาก. (2551). **การบริหารสังคมศาสตร์แห่งศตวรรษเพื่อสังคมไทยและสังคมโลก**. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.

ภิฏาภาช์ จันทรสูง. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี**. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ยุทธ ไกยวรรณ์. (2557). **การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. จำนวน 2,000 เล่ม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2551). **ภาวะผู้นำ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ธีรฟิล์ม และไซเท็กซ์.

ราวี ซามี. (2553). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต**. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ราวี ซามี. (2553). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต**. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต อ้างถึงใน กรมพัฒนาชุมชน. (2552). [ออนไลน์]. **บทบาทหน้าที่และลักษณะของผู้นำชุมชนที่ดี**. [สืบค้นวันที่ 24 ตุลาคม 2559]. จาก http://www.cdd.go.th/cdd/index.php

รวีวรรณ ไชยเมืองเลน. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มส่งเสริมอาชีพปลูกข้าวโพด หมู่ที่ 4 ตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร**. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วชิรวัชร งามละม่อม. (2557). [ออนไลน์]. **ทฤษฎีการมีส่วนร่วม**. [สืบค้นวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558]. จาก http://www. siam2web.com/trdm/journal/201331_81057.doc

วราภรณ์ ทิพย์สุวรรณ. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล็ดพันธุ์ข้าวบ้านสันนา ตำบลแม่คำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย**. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

วิชัย โงกสูงเนิน. (2554). **แนวทางการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์ไหมไทยบ้านเขว้า อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ**. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วีระ เทพกรณ์. (2547). **น้ำตาลมะพร้าว : ความหวานจากภูมิปัญญาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ อ้างถึงใน สายชล ทองคำ. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพน้ำตาลมะพร้าวตำบลยกกระบัตร อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). [ออนไลน์]. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11**. [สืบค้นวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2559]. จาก http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=5748&filename=develop_issue

________. (2558). [ออนไลน์]. **<u>ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด</u>**. [สืบค้นวันที่ 27 พฤศจิกายน 2558]. จาก http://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=5628&filename=gross_regional

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน. (2559). [ออนไลน์]. **วิสาหกิจชุมชน.** [สืบค้นวันที่ 24 ตุลาคม 2559]. จาก http://www.sceb.doae.go.th/Ssceb2.htm#TOP

สุวิมล ติรกานันท์. (2555). **การวิเคราะห์ตัวแปรพหุในงานวิจัยสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. จำนวน 2,000 เล่ม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาพร สาธรพันธ์. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จแบบยั่งยืนของกลุ่มอาชีพสตรี กรณีศึกษากลุ่มสตรี อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

สายชล ทองคำ. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพน้ำตาลมะพร้าวตำบลยกกระบัตร อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามงานวิจัย
- หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามงานวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามงานวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	**ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน**
1. รศ.ดร.ปรุงศักดิ์ อัตพุฒ	คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. ผศ.ดร.รจนา จันทราสา	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและเผยแพร่ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. ผศ.ดร.ศุภโยธิน ณ สงขลา	ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
4. ผศ.ดร.สมภพ ทองปลิว	อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสังคม วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
5. ดร.วัชราธร เพ็ญศศิธร	หัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบกราฟิกและมัลติมิเดีย คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ที่ ศธ ๐๕๒๕.๑๙/๐๓๗

คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถ.ประชาราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ ๑๐๘๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปรุงศักดิ์ อัตพุฒ

ด้วย นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ ภาควิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรกมล วิเศษศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรธนา เทพจิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สักรินทร์ อยู่ผ่อง)
คณบดีคณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม

สำนักงานคณบดี
โทรศัพท์ ๐-๒๕๘๗-๑๒๖๑, ๐-๒๕๕๕-๒๐๐๐ ต่อ ๓๘๐๔

ที่ ศธ ๐๕๒๕.๑๙/๐๓๗

คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถ.ประชาราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ ๑๐๘๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์รจนา จันทราสา

ด้วย นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ ภาควิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรกมล วิเศษศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรธนา เทพจิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สักรินทร์ อยู่ผ่อง)
คณบดีคณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม

สำนักงานคณบดี
โทรศัพท์ ๐-๒๕๘๗-๑๒๖๑, ๐-๒๕๕๕-๒๐๐๐ ต่อ ๓๘๐๔

ที่ ศธ ๐๕๒๕.๑๙/๐๓๗

คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถ.ประชาราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ ๑๐๘๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภโยธิน ณ สงขลา

ด้วย นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ ภาควิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรกมล วิเศษศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรธนา เทพจิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สักรินทร์ อยู่ผ่อง)
คณบดีคณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม

สำนักงานคณบดี
โทรศัพท์ ๐-๒๕๘๗-๑๒๖๑, ๐-๒๕๕๕-๒๐๐๐ ต่อ ๓๘๐๔
โทรสาร [illegible]

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม โทร.๓๙๐๔

ที่ พธ. ๑๐๖/๒๕๕๙ **วันที่** ๔ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

เรียน ดร.สมภพ ทองปลิว

ด้วย นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ ภาควิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรกมล วิเศษศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรธนา เทพจิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม สำหรับประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สักรินทร์ อยู่ผ่อง)
คณบดีคณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยและการศึกษาโครงการพัฒนาผู้บริหาร หลักสูตรบริหารธุรกิจระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ทางผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยและการศึกษาในครั้งนี้

<u>คำชี้แจง</u>

1. โปรดกาเครื่องหมาย ☑ หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมและนำไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพราะข้อมูลที่เป็นจริงของท่านจะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนาวิธีการดำเนินงานของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณอย่างสูง
นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์
นักศึกษาปริญญาโท
โครงการพัฒนาผู้บริหาร หลักสูตรบริหารธุรกิจระดับบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

<u>แบบสอบถาม</u>

<u>ตอนที่ 1</u> ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

<u>คำชี้แจง</u> โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ และกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อเป็นประโยชน์ในการประเมินผล

1. **เพศ** ☐ ชาย ☐ หญิง
2. **อายุ** ☐ 20 - 30 ปี ☐ 31 - 40 ปี ☐ 41 - 50 ปี ☐ 50 - 60 ปี
3. **การศึกษา** ☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา ☐ อนุปริญญา
   ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. **ระยะเวลาการทำงาน** ☐ 1 – 3 ปี ☐ 4 – 6 ปี ☐ 7 – 9 ปี ☐ มากกว่า 9 ปีขึ้นไป

<u>ตอนที่ 2</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการดำเนินงานน้ำตาลมะพร้าว

<u>คำชี้แจง</u> โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับระดับในการดำเนินงานของท่านมากที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ปัจจัยภายใน	ระดับในการดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน					
1. ท่านมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว					
2. ท่านมีความเข้าใจในแนวทางการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว					
3. ท่านมีความเข้าใจในเป้าหมายการดำเนินงานในการประกอบกิจการน้ำตาลมะพร้าว					
ด้านลักษณะผู้นำ					
1. ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่ม กล้าตัดสินใจ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงาน					
2. ผู้ประกอบการสามารถเป็นตัวแทนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอก					
3. ผู้ประกอบการมีความสามารถในการสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่สมาชิก					
4. ผู้ประกอบการมีการรับฟังและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น					
5. ผู้ประกอบการมีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนร่วม					
ด้านการมีส่วนร่วม					
1. สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานต่างๆ					
2. สมาชิกมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับ					
3. สมาชิกมีส่วนร่วมในการระดมทุน การผลิต และการจำหน่ายสินค้า					
4. สมาชิกมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน					
การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน					
1. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการสนับสนุนบุคลากร เพื่อให้คำแนะนำและคำปรึกษาในด้านต่างๆ เช่น ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านมาตรฐานการผลิตสินค้า					
2. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการสนับสนุนด้านงบประมาณ					
3. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์/เครื่องจักร					
4. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการสนับสนุนด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เช่น การออกร้านแสดงสินค้าและการจัดหาตลาด					

ปัจจัยภายนอก	ระดับในการดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
การสนับสนุนจากผู้นำชุมชน					
1. ผู้นำชุมชนมีการให้คำแนะนำและให้กำลังใจในการทำงาน					
2. ผู้นำชุมชนมีการสอบถามปัญหาหรือความต้องการเพื่อเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
3. ผู้นำชุมชนมีความสามารถในการจัดหางบประมาณหรืออุปกรณ์เครื่องจักรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน					
4. ผู้นำชุมชนมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารให้ทราบอย่างสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับระดับความสำเร็จในการประกอบการของท่านมากที่สุด

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ระดับความสำเร็จในการประกอบการ				
	5	4	3	2	1
ความสามารถในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า					
1. ในชุมชนมีวัตถุดิบที่เพียงพอ เพื่อการผลิตสินค้าจำหน่ายโดยไม่จำเป็นต้องซื้อจากภายนอก					
2. มีการนำวัสดุ/อุปกรณ์ เครื่องใช้ต่างๆ ที่ใช้ผลิตสินค้ามาจากสมาชิก					
การตอบสนองความต้องการของสมาชิก					
1. มีการส่งเสริมให้สมาชิกมีการฝึกอบรมด้านอาชีพจากภายในและภายนอกเพื่อไปประกอบอาชีพ					
2. สามารถช่วยให้สมาชิก มีการพบปะช่วยเหลือและทำกิจกรรมร่วมกันในด้านการประกอบอาชีพมากขึ้น					
3. มีการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกและครอบครัวของสมาชิกอย่างทั่วถึง					
4. มีการส่งเสริมให้สมาชิกได้รับข่าวสารวิชาการในด้านอาชีพเพิ่มมากขึ้น					

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ระดับความสำเร็จในการประกอบการ				
	5	4	3	2	1
การพัฒนาคุณภาพสินค้า					
1. มีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าให้ตรงกับความต้องการของตลาด					
2. มีการพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ / บรรจุภัณฑ์					
3. มีการพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในการผลิตสินค้า					
การจำหน่าย					
1. มีการจัดจำหน่ายสินค้า ณ สถานที่ผลิต					
2. มีการจัดจำหน่ายสินค้าทั่วไปตามท้องตลาด					
3. มีการใช้เทคโนโลยีจัดจำหน่ายสินค้า (ผ่านเว็บไซต์)					

<u>ตอนที่ 4</u> ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

....

....

....

....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ข้อมูลของท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามงานวิจัย
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก
การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

คำชี้แจง ได้พิจารณาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยจากคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านใส่ลงในช่องทางขวามือ (IOC) พร้อมทั้งพิจารณานำข้อเสนอแนะไปปรับปรุง

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5	IOC
ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการหรือแนวทางการดำเนินงาน						
1	1	1	1	0	1	0.80
2	1	1	1	0	1	0.80
3	1	1	1	0	1	0.80
ด้านลักษณะผู้นำ						
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	0	1	1	0.80
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
ด้านการมีส่วนร่วม						
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	0	1	1	0.80
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน						
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
ด้านการสนับสนุนจากผู้นำชุมชน						
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
ด้านความสามารถในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า						
1	1	1	1	0	1	0.80
ด้านการตอบสนองความต้องการของสมาชิก						
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00

3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	0	1	1	0.80
ด้านการพัฒนาคุณภาพของสินค้า						
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
ด้านการจำหน่าย						
1	1	1	1	1	1	1.00

หมายเหตุ: ผลการพิจารณาสรุปได้ดังนี้ ค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 นำไปใช้ได้ / 0.40 ปรับปรุง / 0.00 หรือมีค่าเป็นลบ ตัดทิ้ง (ธานินทร์, 2557 : 95)

ผู้สรุปผลการประเมิน : นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์

ผู้ตรวจทาน : ผศ.ดร.วรกมล วิเศษศรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นางสาววรฤทัย หาญโชติพันธุ์
ชื่อวิทยานิพนธ์ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการน้ำตาลมะพร้าวในภาคตะวันตก
สาขาวิชา : การพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์

ประวัติ

ประวัติส่วนตัว

ที่อยู่ปัจจุบัน 189/15 หมู่ที่ 1 ตำบลบางขุนกอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา